Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 2. maj 2018
(OR. en)

8531/18

Interinstitutionel sag:
2018/0111 (COD)

TELECOM 113
PI 48
RECH 156
MI 310
COMPET 266
DATAPROTECT 78
CYBER 80
IA 114
CODEC 674

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	26. april 2018
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2018) 234 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (omarbejdning)

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2018) 234 final.

Bilag: COM(2018) 234 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 25.4.2018
COM(2018) 234 final

2018/0111 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (omarbejdning)

{SWD(2018) 127 final} - {SWD(2018) 128 final} - {SWD(2018) 129 final} - {SWD(2018) 145 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den offentlige sektor i EU's medlemsstater producerer store mængder af data, f.eks. meteorologiske data, digitale kort, statistikker og juridiske oplysninger. Disse oplysninger er værdifuld ressource for den digitale økonomi. Informationerne bruges ikke kun som værdifuldt råmateriale til produktion af databaserede tjenester og applikationer, men medfører også mere effektive private og offentlige tjenesteydelser og bedre underbygget beslutningstagning. EU har derfor søgt at fremme genbrug af den offentlige sektors informationer (PSI) i flere år.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PSI-direktivet) blev vedtaget den 17. november 2003. Direktivet tog sigte på at lette videreanvendelse af den offentlige sektors informationer i hele EU ved at harmonisere de grundlæggende betingelser for videreanvandelse og fjerne de største hindringer for videreanvendelse i det indre marked. Ved direktivet blev der indført bestemmelser om ikkediskriminering, gebyrer, aftaler om eneret, gennemsigtighed, licenser og praktiske redskaber til at gøre det lettere at finde og genanvende den offentlige sektors informationer.

I juli 2013 blev direktiv 2003/98/EF ændret ved direktiv 2013/37/EU med det formål at tilskynde medlemsstaterne til at stille så meget som muligt af deres offentlige myndigheders materiale til rådighed for videreanvendelse. De indførte ændringere er bl.a. en forpligtelse til at tillade videreanvendelse af generelt tilgængelige offentlige data, de udvidede direktivets anvendelsesområde til at omfatte dokumenter[1] fra offentlige biblioteker, museer og arkiver, fastsættelse af gebyrprincipper, som begrænser gebyret til de marginale omkostninger ved reproduktion, tilrådighedsstillelse og formidling af dokumenterne og offentlige myndigheder pålægges at være mere åbne om de gebyrregler og betingelser, som de anvender. Ændringsdirektivet blev gennemført i national ret af alle 28 EU-medlemsstater.

Ifølge direktivets artikel 13 skal Kommissionen tage anvendelsen af dette direktiv op til revision senest den 18. juli 2018 og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet resultatet af denne revision sammen med eventuelle forslag til ændring af direktivet. Revisionen blev foretaget af Kommissionen og udmøntede sig i offentliggørelsen af en evalueringsrapport[2]. Ifølge rappporten bidrager direktivet fortsat til opfyldelsen af de vigtigste politiske mål, men der er en række problemer, som skal løses for at kunne udnytte potentialet i den offentlige sektors informationer fuldt ud for den europæiske økonomi og det europæiske samfund. Problemerne omfatter levering af tidstro adgang til dynamiske data via passende tekniske kanaler, øget udbud af offentlige data af stor værdi til videreanvendelse, forebyggelse af nye former for eneretsaftaler, begrænsning af anvendelsen af undtagelser fra princippet om gebyrer, som dækker de marginale omkostninger, og afklaring af forholdet mellem PSI-direktivet og visse beslægtede retsakter.

---

[1] Begrebet "dokument", jf. definitionen i direktivets artikel 2, skal forstås i bred forstand og bruges således også om koncepter som data og indhold.

[2] SWD(2018) 145.

Dette forslag tager sigte på at løse ovennævnte problemer ved at tilpasse direktivet til den seneste udvikling inden for dataforvaltning og -anvendelse. Det overordnede mål er at bidrage til styrkelsen af EU's dataøkonomi ved at øge mængden af den offentlige sektors data, der er til rådighed til videreanvendelse, at sikre fair konkurrence og let adgang til markeder, der bygger på den offentlige sektors data, og at øge grænseoverskridende innovation baseret på data.

Samtidig er revisionen af PSI-direktivet en vigtig del af initiativet vedrørende tilgængelighed og videreanvendelse af offentlige og offentligt finansierede data, som Kommissionen bebudede i midtvejsevalueringen af strategien for det digitale indre marked[3].

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget forfølger målsætningerne i strategien for det digitale indre marked og er i overensstemmelse med de eksisterende retlige instrumenter.

Det er i overensstemmelse med den gældende lovgivning om databeskyttelse, dvs. den generelle forordning om databeskyttelse[4] og de reviderede e-databeskyttelsesregler[5]. Det er klart, at forholdet mellem lovgivningen om databeskyttelse og videreanvendelse af PSI er en fast etableret del af EU-retten, dvs. at både de offentlige myndigheder og videreanvenderen fuldt skal overholde databeskyttelseslovgivningen.

Med forslaget tilstræbes det også at afklare forholdet mellem direktivet om den offentlige sektors informationer og sui generis-retten i databasedirektivets artikel 7[6]. Forslaget ændrer ikke den beskyttelse, som artikel 7 yder offentlige myndigheder, som fremstiller databaser, og det ændrer heller ikke den retlige situation i henhold til det nuværende direktiv, som forhindrer offentlige myndigheder i at udøve sui generis-beskyttelsesretten til at forbyde eller begrænse videreanvendelse af data i databaser.

Endelig bygger forslaget på forslaget til en forordning om fri udveksling af andre data end personoplysninger[7], som, når den er vedtaget, vil sikre et mere konkurrencedygtigt og integreret indre marked for datalagring og anden behandling, som et supplement til bestemmelserne i PSI-direktivet.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Ved at skabe de rette betingelser for forbedret adgang til og videreanvendelse af den offentlige sektors oplysninger i hele Unionen tilstræbes med dette forslag at supplere andre initiativer som led i strategien for det digitale indre marked.

Det er i overensstemmelse med den vejledning, som Kommissionen har offentliggjort om deling af data mellem virksomheder og mellem virksomheder og den offentlige sektor[8], som

---

3 COM(2017) 228 final.

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

5 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om respekt for privatliv og beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med elektronisk kommunikation og om ophævelse af direktiv 2002/58/EF, COM(2017)10 final.

6 Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser.

7 COM(2017) 495 final.

8 SWD(2018) 125.

er en opfølgning af den offentlige høring igangsat med meddelelsen "Opbygning af en europæisk dataøkonomi"[9]. Vejledningen dækker en række spørgsmål om deling af den stadigt tiltagende mængde data, som ofte produceres automatisk af maskiner eller processer baseret på nye teknologier såsom tingenes internet (IoT).

Adgang til og videreanvendelse af den offentlige sektors data anerkendes som en vigtig drivkraft inden for analyse af big data og kunstig intelligens. I denne forbindelse supplerer forslaget initiativet om næste generation af supercomputere, der arbejder ti gange hurtigere end den kraftigste computer, der findes i dag, og som vil være nødvendige for at genkombinere, korrelere og sammenstille stadigt større mængder data. EU sigter mod at indtage en førerposition på dette område med en investering på 1 mia. EUR i offentlig finansiering af et fællesforetagende, som skal oprette et højtydende databehandlingsnet frem til 2023[10].

PSI-direktivet er et retligt instrument, der giver mulighed for gennemførelsen af en horisontal politik, som sigter mod at fremme videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Det er samtidig i overensstemmelse med den sektorspecifikke lovgivning om fastsættelse af betingelser for adgang til og videreanvendelse af data inden for bestemte områder.

F.eks. sikres adgang til og videreanvendelse af relevante data, der stammer fra transportsektoren, af lovgivning om tilrådighedsstillelse af EU-dækkende multimodale rejseinformationstjenester[11]. I energisektoren omfatter et nyligt forslag til omarbejdning af eldirektivet[12] bestemmelser, som giver forbrugerne mulighed for at give tredjeparter adgang til deres forbrugsdata, og i vandsektoren har Kommissionen foreslået bestemmelser om deling af vandparameterdata i forbindelse med revisionen af direktivet om kvaliteten af drikkevand[13]. Disse regler er resultatet af sektorspecifikke problemer og er fokuseret på udvalgte datasæt, hvorimod forslaget fastsætter horisontale rammer, som giver en minimumsharmonisering af betingelserne for videreanvendelse på tværs af domæner og sektorer.

Forslaget er også i overensstemmelse med og tager udgangspunkt i Inspire-direktivet[14], som fastlægger en retlig og teknisk ramme for interoperabilitet med sigte på deling af geodata hos de offentlige myndigheder med henblik på miljøpolitikker og politikker og aktiviteter, der har en indvirkning på miljøet. Følgelig er geodata omfattet af både PSI-direktivet og Inspire-direktivet. Sidstnævnte er teknisk fokuseret på dataadgang, interoperabilitetsmodeller og obligatorisk datadeling mellem myndigheder, medens førstnævnte regulerer videreanvendelsen af geodatasæt, herunder betingelserne for tredjeparters videreanvendelse. For at sikre en øget retssikkerhed omfatter forslaget en præcisering af forholdet mellem de to direktiver.

---

9 COM(2017) 9 final.

10 COM(2018) 8 final.

11 Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1926 af 31. maj 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/40/EU for så vidt angår tilrådighedsstillelse af EU-dækkende tidstro trafikinformationstjenester.

12 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler for det indre elektricitetsmarked (omarbejdning), COM/2016/0864 final/2.

13 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en ramme for fri udveksling af andre data end personoplysninger i Den Europæiske Union (omarbejdning), COM/2017/0753 final.

14 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire).

Endelig bygger forslaget på Kommissionens initiativer inden for åben adgang og åben videnskab, f.eks. henstillingen om adgang til og bevarelse af videnskabelige oplysninger, som blev revideret[15] samtidig med PSI-direktivet. Det supplerer også aktioner til støtte for udviklingen af redskaber og tjenester, som understøtter åben videnskab og fremmer en paneuropæisk adgang til ressourcer i forbindelse med den europæiske åbne forskningscloud.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

PSI-direktivet blev vedtaget på grundlag af artikel 114 TEUF (95 i EF-traktaten) og direktivets genstand var det indre markeds korrekte funktion og den frie bevægelighed for tjenesteydelser. Enhver ændring af direktivet skal derfor have samme retsgrundlag.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Det kræver en positiv vurdering af to aspekter: kontrollen af, om forslaget er nødvendigt, og kontrollen af, om det tilfører en merværdi for EU.

Ved kontrollen af, om forslaget er nødvendigt, vurderes, om forslagets mål på tilfredsstillende vis kan opfyldes af medlemsstaterne. Fjernelsen af de tilbageværende hindringer for en åben videreanvendelse af den offentlige sektors oplysninger og den samtidige tilpasning af de retlige rammer til det nye digitale samfundsøkonomiske miljø kan ikke nås af medlemsstaterne alene. Forskellig nationale retlige løsninger ville sandsynligvis bringe den stigende tendens hen imod grænseoverskridende videreanvendelse i fare, samtidig med at de forskellige niveauer af "modenhed" af åbne data i EU-medlemssstaterne ville bestå eller blive værre, hvilket ville have en negativ virkning på ensartetheden og konkurrenceevnen på det digitale indre marked. De foreslåede foranstaltninger er forholdsmæssige, eftersom nationale tiltag ikke kunne nå samme resultater (øget PSI til åben videreanvendelse), samtidig sikres et konkurrencepræget og ikke-diskriminerende miljø i hele det indre marked. De foreslåede foranstaltninger kan betragtes som det næste skridt hen imod fuld tilgængelighed af PSI til videreanvendelse: det er et politisk mål accepteret af medlemsstaterne allerede i 2003 og bekræftet i 2013. For videnskabelige oplysninger er forslaget derimod begrænset til at sikre den legale videreanvendelse af forskningsdata og kun sådanne forskningsdata, som allerede er offentligt tilgængelige som følge af forpligtelser i henhold til national lovgivning eller som følge af aftaler med forskningsfinansierende organer. Det indfører ikke et ensartet sæt regler for adgang til og videreanvendelse af videnskabelig information, men overlader det til medlemsstaterne at fastlægge dette.

Forslaget er også blevet vurderet positivt med hensyn til EU-merværdi. Det blev klart bekræftet i evalueringen af den nuværende version af PSI-direktivet[16], som viste, at det anses for et vigtigt instrument, som har spillet en rolle med hensyn til at tilskynde de nationale myndigheder til at åbne op for flere PSI-data i hele EU og til oprettelsen af et EU-dækkende marked for produkter og tjenester baseret på PSI.

---

15 C(2018) 2375.

16 SWD(2018) 145.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i artikel 5 i TEU, da det indeholder bestemmelser, som ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at løse de afdækkede problemer og nå målene.

Med forslaget fremlægges et velafvejet og alligevel fokuseret politisk indgreb. Ved at målrette de nye krav mod områder, hvor der er brug for ændringer, mindskes overholdelsesbyrden på områder, hvor ændringer ikke er væsentlige og vanskelige at gennemføre. Derudover har interventionslogikken i den tidligere revision af direktivet (sikring af et konkurrencepræget marked for videreanvendelse af PSI som et første skridt, før anvendelsen af en forpligtelse til at tillade videreanvendelse) vist sig at være en effektiv strategi, som sikrer, at alle grupper af organer kan nå målene, når de gradvis omfattes af direktivet, samtidig med at der er en rigelig lang tilpasningsperiode.

Den tilknyttede konsekvensanalyse[17] indeholder nærmere oplysninger om proportionaliteten og omkostningseffektiviteten af løsningsmodellerne i nærværende lovgivningsforslag.

- **Valg af retsakt**

Dette forslag ændrer direktiv 2003/98/EF væsentligt og tilføjer en række nye bestemmelser. Af klarhedshensyn foreslås det at anvende omarbejdningsmetoden. Da den omarbejdede retsakt er et direktiv, er dette forslag ligeledes udformet som et direktiv for at sikre konsekvens i den juridiske affattelse og lette medlemsstaternes gennemførelse af retsakten.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Som led i programmet for målrettet og effektiv regulering (REFIT) har det nuværende PSI-direktiv været genstand for en evaluering. I tråd med retningslinjerne for bedre regulering vurderede evalueringen kriterierne nyttevirkning, effektivitet, kohærens, relevans og merværdi på EU-plan. Ligeledes blev de økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser af interventionen vurderet. Evalueringen tog sigte på at afdække muligheder for at mindske reguleringsomkostningerne og forenkle den eksisterende lovgivning uden negative virkninger for realiseringen af de tilgrundliggende politiske mål.

Evalueringsrapporten[18] bekræftede, at PSI-direktivet generelt fungerer godt. Det bidrager fortsat til opfyldelsen af sine vigtigste politiske mål, som er at stimulere markedet for digitalt indhold for så vidt angår PSI-baserede produkter og tjenesteydelser, at stimulere grænseoverskridende udnyttelse af PSI og at forebygge konkurrenceforvridning på EU-markedet. Samtidig har det haft en positiv virkning på gennemsigtigheden, borgernes indflydelse og effektiviteten i den offentlige sektor.

Ifølge rappporten er der dog også en række problemer, som skal løses for at kunne udnytte potentialet i den offentlige sektors informationer fuldt ud for den europæiske økonomi og det europæiske samfund: levering af tidstro adgang til dynamiske data via passende tekniske kanaler, begrænsning af hindringer, herunder finansielle hindringer, for videreanvendelse af

[17] SWD(2018) 127.
[18] SWD(2018) 145.

offentlige data af stor værdi, anerkendelse af, at relevante data ofte genereres i sammenhæng med leveringen af bestemte tjenesteydelser af almen økonomisk interesse af offentlige virksomheder og ved offentligt finansieret forskning snarere end af den offentlige sektor som sådan, eksistensen af nye former for eneretsaftaler, anvendelsen af undtagelser fra princippet om opkrævning af marginale omkostninger og forholdet mellem PSI-direktivet og visse beslægtede retsakter.

- **Høringer af interesserede parter**

Kommissionen gennemførte en høring om revisionen af PSI-direktivet mellem juni 2017 og slutningen af januar 2018. Målet var at vurdere direktivets funktion, overveje omfanget af revisionen og overveje løsningsmodellerne. Under høringsprocessen blev der indhentet udtalelser fra både PSI-indehavere (offentlige myndigheder) og videreanvendere (offentlige, private, kommercielle og ikkekommercielle aktører).

En indledende konsekvensanalyse blev offentliggjort på det dedikerede websted om bedre regulering og var åben for feedback i 4 uger (18. september 2017 til 16. oktober 2017). Syv interesserede parter fremsendte bidrag.

En offentlig onlinehøring blev offentliggjort på det dedikerede høringswebsted og var åben for feedback i 12 uger (19. september 2017 til 15. december 2017). Alle interesserede parter som f.eks. regeringer, indholdsejere og -brugere i den offentlige sektor, kommercielle og ikkekommercielle videreanvendere, eksperter, akademikere og borgere blev opfordret til at bidrage. Spørgsmålene i onlinehøringen dækkede både evalueringen af den aktuelle gennemførelse af direktivet og fremtidige problemer, målsætninger og mulige løsninger. Respondenterne havde også mulighed for at uploade et dokument såsom et holdningsdokument. Kommissionen gjorde med en række målrettede aktioner aktørerne opmærksomme på den offentlige onlinehøring og opfordrede dem til at deltage. Der indkom bidrag fra 273 interesserede parter. I alt 56 dokumenter, som blev modtaget indtil udgangen af høringsprocessen i slutningen af januar 2018 er taget i betragtning.

Som led i evalueringen og konsekvensanalysen blev der også afholdt en række arrangementer for interesserede parter for at behandle særlige spørgsmål og/eller høre bestemte interessenter, herunder en offentlig høring den 19. januar 2018, som var åben for alle, der ønsker at bidrage til debatten om den fremtidige udformning af PSI-direktivet. Herudover har der været afholdt flere ad hoc-møder med repræsentanter for interessenter.

Den overordnede konklusion fra høringen er, at selv om PSI-direktivet generelt fungerer godt, er der områder, som bør tages op til fornyet overvejelse, f.eks. tilgængelighed af dynamiske data, gebyrprincipper og en mere udbredt adgang til PSI af stor værdi, herunder forksningsdata og data genereret i forbindelse med leveringen af en offentlig ydelse.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Udarbeldelsen af forslaget blev understøttet af en undersøgelse om PSI-direktivets funktion (SMART 2017/0061)[19]. Formålet med undersøgelsen var at hjælpe Kommissionen ved evalueringen af de eksisterende retlige og politiske rammer for dataadgang og -videreanvendelse (vurderingen af den rolle, som PSI-direktivet har spillet ved fremme af PSI-videreanvendelse i Europa), og at kontrollere, om det kan forbedres for at afhjælpe nogle af de afdækkede svagheder og/eller nye problemer, som er opstået siden den seneste revision af

[19] Undersøgelsen blev ledet af et konsortium bestående af Deloitte, Open Evidence, Wik Consult, Time Lex, Spark og Lisbon Council.

direktivet (navnlig ved at vurdere de forventede virkninger af en række forskellige løsningsmodeller/kombinationer). Undersøgelsen baserede sig på en kombination af kilder og metoder, herunder strategiske interviews, dokumentationsundersøgelser, interview med interessenter på EU-plan og nationalt niveau, workshops med anvendere i den offentlige sektor og akademikere samt med PSI-videreanvendere og aktører i dataøkonomien, onlineundersøgelser med offentlige myndigheder, herunder offentlige kulturinstitutioner, læreanstalter og forksningsorganer samt kredsene af videreanvendere og analyse af den offentlige onlinehøring iværksat af Kommissionen.

Som en del af det indledende arbejde har Kommissionen også analyseret den seneste Open Data Maturity in Europe report[20], som måler "modenheden af åbne data" i hele Europa ved hjælp af en række indikatorer afstemt efter PSI-direktivets bestemmelser. Denne analyse blev suppleret med oplysninger fra de foreliggende medlemsstatsrapporter, der er modtaget som led i overvågningen af overholdelsen af PSI-direktivet i henhold til direktivets artikel 13, stk. 2. Yderligere input fra medlemsstaterne blev modtaget ved et møde i medlemsstaternes ekspertgruppe for PSI den 15. november 2017 og på et møde i den Strategiske Gruppe for det digitale indre marked den 22. februar 2018.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget bygger på en konsekvensanalyse, som har modtaget en positiv udtalelse med forbehold fra Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol den 16. marts 2018[21]. De punkter, som Udvalget for Forskriftskontrol havde udpeget, blev taget op i den reviderede version af konsekvensanalysen i arbejdsdokumentet[22] fra Kommissionens tjenestegrene, hvori der indgår et særligt afsnit, som præciserer de ændringer, der er foretaget efter udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol.

Der ses i konsekvensanalysen på følgende løsningsmodeller: a) et referencecenarie (den nuværende tilgang uden ændringer), b) afskaffelse af den bestående EU-indsats (ophævelse af PSI-direktivet), c) ikkebindende foranstaltninger og d) en pakkeløsning bestående af både ændringer af PSI-direktivet og ikkebindende foranstaltninger.

Løsningsmodel b) og c) blev forkastet på et tidligt tidspunkt, men model a) bibeholdtes som referencescenariet, medens model d) blev præsenteret som to pakker — én med alle elementer af lav lovgivningsmæssig intensitet og én med alle elementer af høj lovgivningsmæssig intensitet. De elementer, der er dækket i hver pakke, er anvendelsen af API-grænseflader til dynamiske data, revision af gebyrreglerne, adgang til data fra offentligt finansieret forskning og data, som indehaves af både offentlige virksomheder og private aktører fra forsyningsselskaber og transportsektoren, samt "data lock-in"-virkningen (fastlåste data).

Begge pakker blev underkastet en grundig analyse i forhold til referencescenariet. Ud fra dokumentationen i konsekvensanalysen er den foretrukne løsning en blandet pakke reguleringstiltag af lav intensitet kombineret med en ajourføring af eksisterende blød lovgivning, som bygger på følgende elementer:

Dynamiske data/API-grænseflader: en "blød" forpligtelse for medlemsstaterne til at stille dynamiske data til rådighed rettidigt og til at indføre API-grænseflader. For et begrænset antal datasæt af stor værdi (som vedtages ved en delegeret retsakt) vil det være obligatorisk.

---

20 https://www.europeandataportal.eu/en/highlights/open-data-maturity-europe-2017
21 SEC(2018) 206.
22 SWD(2018) 127.

Gebyrer: Stramning af reglerne for medlemsstater, når det gælder indførelsen af undtagelse fra den almindelige regel, at de offentlige myndigheder ikke må opkræve mere end de marginale omkostninger ved formidling. Oprettelse af en liste over grundlæggende datasæt af stor værdi, som bør være frit tilgængelige i alle medlemsstater (samme datasæt som ovennævnte, der skal vedtages ved en delegeret retsakt).

Data fra forsyningsselskaber og transportsektoren: Kun offentlige virksomheder vil blive dækket, ikke private virksomheder. Der gælder et begrænset sæt forpligtelser: offentlige virksomheder kan opkræve gebyrer ud over de marginale omkostninger for formidling og er ikke er forpligtet til at frigive data, som de ikke ønsker at frigive.

Forskningsdata: Medlemsstaterne vil være forpligtet til at udarbejde politikker for åben adgang til data, der er resultatet af offentligt finansieret forskning, men bevarer fleksibilitet i gennemførelsen. PSI-direktivet vil også omfatte forskningsdata, som allerede er blevet gjort tilgængelige som følge af krav om åben adgang, idet der fokuseres på videreanvendelsesaspekter.

Ingen eneretsaftaler: Gennemsigtighedskrav til offentlige-private aftaler om den offentlige sektors informationer (forudgående kontrol, eventuelt udført af nationale konkurrencemyndigheder og åbenhed af den faktiske aftale).

Dette vil blive kombineret med en ajourføring af henstillingen om adgang til og bevaring af videnskabelig information[23] og en præcisering af samspillet mellem PSI-direktivet og databasedirektivet og Inspire-direktivet.

Den valgte løsningsmodel giver mulighed for en målrettet og forholdsmæssig intervention og udgør en lille styrkelse af Kommissionens politik for åbne data. Det antages at føre til en betydelig forbedring i forhold til referencescenariet. Løsningsmodellen er bredt accepteret blandt interessenterne og kan realistisk set gennemføres inden for en rimelig tidsfrist, da der ikke er nogen nævneværdig modstand blandt medlemsstaterne. Selv om fordelene ved mere intensiv regulering ansås for at være betydelige, var det scenario også generelt kendetegnet ved en ringere gennemførlighed, højere overholdelsesomkostninger og større risici for den retlige og politiske sammenhæng.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Forslaget udgør et vigtigt bidrag til gennemførelsen af REFIT-målene. Det har indflydelse på to store grupper af interesseparter: videreanvendere og organer, der er i besiddelse af dokumenter omfattet af direktivet, men det er kun sidstnævnte, som pålægges forpligtelser. Når man ser på disse forpligtelser, bør det huskes, at en række af kravene i direktivet, herunder navnlig dem, der er relateret til de praktiske ordninger for at gøre data tilgængelige, er et led i overordnet indsats for at digitalisere den offentlige forvaltning[24] snarere end specifikke omkostninger i forbindelse med PSI-direktivet.

Forslaget indeholder dog også bestemmelser, som i overensstemmelse med Kommissionens REFIT-program tager sigte på en yderligere nedbringelse af den administrative byrde og øgede besparelser ved gennemførelsen af direktivet, bl.a. ved hjælp af gebyrregler og afklaring af samspillet med andre EU-retsakter såsom databasedirektivet og Inspire-direktivet. Herudover vil øget brug af API-grænseflader og proaktiv offentliggørelse af dynamiske data online medføre en mindsket administrativ byrde for de offentlige myndigheder som følge af et lavere antal af anmodninger om videreanvendelse og en ringere risiko for klager (herunder

---

[23] C(2018) 2375.

[24] Se også: Policy action 4 of the Tallinn Declaration, https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/ministerial-declaration-egovernment-tallinn-declaration.

ved domstolene), samtidig med at ophørte indberetningsforpligtelser vil mindske den administrative byrde og de dermed forbundne omkostninger for de offentlige myndigheder på det lokale, regionale og nationale plan.

For indehavere af dokumenter, som bliver omfattet af direktivet som følge af nærværende initiativ, sigter forslaget mod at begrænse den administrative byrde. For dokumenter, der indehaves af visse offentlige virksomheder, som leverer en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, begrænser forslaget virkningen på tre måder. For det første gælder forpligtelserne i henhold til dette direktiv kun i det omfang, den offentlige virksomhed har besluttet at gøre visse dokumenter tilgængelige til videreanvendelse. For det andet gælder procedureforpligtelserne for så vidt angår behandling af en anmodning om videreanvendelse på en bestemt måde og inden for bestemte tidsfrister ikke for denne gruppe af dataindehavere. Endelig er der for disse virksomheder undtagelser fra forpligtelsen til at gøre dokumenter tilgængelige via bestemte tekniske kanaler, hvis de er for stor en byrde for virksomhederne. For forskningsdata, der er en særlig kategori af dokumenter produceret af videnskabelige forskere, begrænser forslaget virkningerne ved kun at gælde for sådanne forskningsdata, for hvilke forskeren allerede har truffet alle relevante foranstaltninger for at gøre dataene offentligt tilgængelige og navnlig gennem webbaserede datasamlinger, som er udformet med henblik på automatisk formidling, hvilket overflødiggør enhver intervention fra forskerens side. Sådanne webbaserede samlinger, som typisk finansieres af akademiske institutioner, har dog særlige helpdeske for at bistå videreanvendere, hvis der er tekniske problemer med at tilgå de lagrede dokumenter.

Samtidig gøres det betydeligt lettere for kommercielle enheder (hovedsageligt SMV) at få fordel af onlineadgang til data af høj kvalitet uden omkostninger. Det vil fjerne behovet for at foretage individuelle anmodninger samt eventuelle transaktionsomkostninger og bidrager dermed yderligere til REFIT-målene.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget volder ingen særlige problemer med hensyn til overholdelse af de grundlæggende rettigheder. Forslaget er i overensstemmelse med retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8 i chartret om grundlæggende rettigheder).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen konsekvenser for EU's budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil overvåge virkningen af dette direktiv gennem en jævnlig "kortlægning" udarbejdet af den europæiske dataportal, som leverer data til den årlige Open Data Maturity-rapport.

Revisionsklausulen er blevet ændret, så det er muligt at gennemføre den næste evaluering af virkningen af direktivet fire år efter gennemførelsesdatoen for ændringsdirektivet. Ved evalueringen undersøges, hvorvidt direktivet har bidraget til opfyldelsen af det overordnede mål, som er at bidrage til at styrke EU's dataøkonomi ved at styrke den positive virkning af videreanvendelse af den offentlige sektors data for økonomien og samfundet. Evalueringen baseres på de fem kriterier nyttevirkning, effektivitet, kohærens, relevans og merværdi på EU-

plan, og den vil danne grundlag for konsekvensanalyser af eventuelle yderligere foranstaltninger.

Hvad angår forskningsdata, vil de nationale referencepunkter, der er indført ved henstillingen om adgang til og bevaring af videnskabelig information af 17. juli 2012, som revideret den 25. april 2018[25], aflægge rapport om opfølgningen.

- **Forklarende dokumenter**

I betragtning af forslagets omfang og det forhold, at det er en omarbejdning af et eksisterende direktiv, som alle medlemsstaterne har gennemført fuldt ud i national ret, er det hverken berettiget eller forholdsmæssigt at kræve forklarende dokumenter om gennemførelsen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I kapitel I defineres direktivets materielle anvendelsesområde og det generelle princip.

Med omarbejdningen udvides direktivets anvendelsesområde til dokumenter, som indehaves af offentlige virksomheder inden for de områder, der er fastlagt i direktiv 2014/25/EU om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester, og offentlige virksomheder, der fungerer som operatører af offentlig trafikbetjening i henhold til forordning (EF) nr. 1370/2007, for så vidt disse dokumenter er produceret som led i leveringen af tjenesteydelser af almen interesse som fastsat ved lov eller andre retsforskrifter i medlemsstaterne.

Anvendelsesområdet udvides også til at omfatte visse forskningsdata, en særlig kategori af dokumenter, der produceres som led i videnskabelig forskning, dvs. resultaterne af den videnskabelige proces (eksperimenter, undersøgelser og lignende), som er grundlaget for den videnskabelige proces, medens offentliggørelse i videnskabelige tidsskrifter fortsat ikke er omfattet, idet de indebærer yderligere udfordringer i form af forvaltningen af rettigheder. Følgelig begrænses den tidligere fritagelse af dokumenter, som uddannelses- og forskningsinstitutioner er i besiddelse af, herunder organisationer, der som opgave har overførsel af forskningsresultater, læreanstalter og universiteter undtagen universitetsbiblioteker.

Det generelle princip om, at dokumenter inden for direktivets anvendelsesområde kan videreanvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål på de betingelser, der er fastsat i direktivet (artikel 3), er uændret for dokumenter, som var omfattet af direktivet før omarbejdningen. For dokumenter, som omfattes af anvendelsesområdet ved omarbejdningen, finder det generelle princip kun anvendelse i det omfang de pågældende offentlige virksomheder har gjort dokumenterne tilgængelige for videreanvendelse (identiske med de bestemmelser, der aktuelt gælder for dokumenter, som biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver har de intellektuelle ejendomsrettigheder til (artikel 3, stk. 2, i direktiv 2003/98/EF som ændret ved direktiv 2013/13/EU)) eller — når det drejer sig om forskningsdata — hvis sådanne forskningsdata af forskeren er stillet til rådighed via en webbaseret forskningsdatasamling som følge af krav fra de forskningsfinansierende organisationer til forskeren om at lade et bredere publikum få adgang til og videreanvende sådanne data ("Open Access funder mandate").

[25] C(2018) 2375.

I artikel 1, stk. 6, afklares, at den såkaldte sui generis-beskyttelse af fremstillere af databaser, der er fastsat i artikel 7 i direktiv 96/9/EF om retlig beskyttelse af databaser, ikke kan gøres gældende af en offentlig myndighed, som er rettighedshaveren, som en grund til at forbyde videreanvendelse af databasens indhold.

Kapitel II (artikel 8) ændres for at præcisere, at procedurekravene ikke finder anvendelse på offentlige virksomheder eller med hensyn til forskningsdata med henblik på at minimere de administrative virkninger for de pågældende organer eller organisationer.

Kapitel III indeholder en række tilpasninger til betingelser og den måde, hvorpå data gøres tilgængelige for videreanvendelse. Artikel 5 tager højde for den voksende betydning af dynamiske (tidstro) data og omfatter et krav om, at offentlige myndigheder skal gøre sådanne data tilgængelige via en API-grænseflade (Application Programming Interface). Artikel 6 ændres for at præcisere, at dokumenter også kan stilles gratis til rådighed. Gratis tilrådighedsstillelse af dokumenter skal navnlig gælde for forskningsdata og de datasæt af stor værdi, der er defineret i overensstemmelse med en delegeret retsakt i henhold til artikel 13. I forslaget anerkendes, at omkostningerne for at anonymisering af dokumenter, der indeholder personoplysninger, kan indgå i omkostningsberegningen. I artikel 10 præciseres, at medlemsstaterne skal støtte tilgængeligheden af forskningsdata med vedtagelsen af nationale politikker og relevante foranstaltninger, som sigter mod at gøre alle offentligt finansierede forskningsdata offentligt tilgængelige (åben adgang-politikker). I artiklen fastsættes også, at data som allerede er tilgængelige i forskningsdatasamlinger med fri adgang skal kunne videreanvendes til kommercielle og ikkekommercielle formål i henhold til direktivets bestemmelser.

Kapitel IV (artikel 12) er ændret for at præcisere, at forbuddet mod eneretsaftaler også omfatter aftaler, som ikke udtrykkeligt indrømmer en eneret til videreanvendelse af dokumenter, men som kan føre til en situation, hvor adgangen er begrænset til én eller meget få videreanvendere.

Der er indføjet et nyt kapitel V, som definerer en særlig kategori af datasæt af stor værdi. Kategorien datasæt af stor værdi er en delmængde af dokumenter, for hvilke direktivet gælder, jf. dets artikel 1, og hvis videreanvendelse medfører betydelige samfundsøkonomiske fordele. Listen over sådanne datasæt af stor værdi fastsættes i en delegeret retsakt i henhold til artikel 290 TEUF. Denne delegerede retsakt skal også præcisere betingelserne for deres offentliggørelse og videreanvendelse. I princippet bør videreanvendelsen af sådanne datasæt af stor værdi være gratis og for dynamisk indhold bør der anvendes API-grænseflader som formidlingsmetode.

↓ 2003/98/EF (tilpasset)

2018/0111 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten ⌦ om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ⌫ ~~om oprettelse af Europæiske Fællesskab~~ særlig artikel ~~95~~ 114 ⌫

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[26],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[27],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

⇩ ny

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF[28] er blevet ændret væsentligt. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.

(2) I henhold til artikel 13 i direktiv 2003/98/EF og fem år efter vedtagelsen af ændringsdirektiv 2013/37/EU har Kommissionen efter høring af de relevante interessenter gennemført en evaluering og gennemgang af direktivets funktion inden for rammerne af programmet for målrettet og effektiv regulering[29].

(3) Efter høring af interessenterne og i lyset af resultaterne af konsekvensanalysen[30] mente Kommissionen, at der var behov for en indsats på EU-plan for at tackle de resterende og nye hindringer for en omfattende videreanvendelse af den offentlige sektors og offentligt finansieret information i hele Unionen og for bringe de lovgivningsmæssige rammer ajour med udviklingen inden for digitale teknologier såsom kunstig intelligens og tingenes internet.

(4) De omfattende ændringer af retsakten for fuldt ud at kunne udnytte potentialet i den offentlige sektors information for den europæiske økonomi og samfundet fokuserer på følgende områder: levering af tidstro adgang til dynamiske data via passende tekniske

[26] EUT C […] af […], s. […]

[27] EUT C […] af […], s. […]

[28] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90).

[29] SWD(2018) 145.

[30] SWD(2018) 127.

kanaler, øget udbud af offentlige data af stor værdi til videreanvendelse, herunder fra offentlige virksomheder, forskningsorganisationer og forksningsfinansierende organisationer, håndtering af nye former for eneretsaftaler, anvendelsen af undtagelser fra princippet om opkrævning af marginale omkostninger og forholdet mellem nærværende direktiv og visse beslægtede retsakter, herunder direktiv 96/9/EF[31] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF[32].

↓ 2003/98/EF, betragtning 1

(5) Traktaten fastslår, at der skal oprettes et indre marked og indføres en ordning, der sikrer, at konkurrencen i det indre marked ikke fordrejes. Harmonisering af medlemsstaternes regler og praksis for udnyttelse af den offentlige sektors informationer bidrager til gennemførelsen af disse målsætninger.

↓ 2013/37/EU, betragtning 1 (tilpasset)
⇨ ny

(6) ⇨ Den offentlige sektor i medlemsstaterne indsamler, producerer, reproducerer og formidler et bredt spektrum af information på mange områder, som f.eks. information om sociale forhold, økonomi, geografi, vejrforhold, turisme, erhvervsforhold, patentrettigheder og uddannelse. ⇦ Dokumenter produceret af ~~medlemsstaternes~~ offentlige myndigheder af ⌦ forvaltningsmæssig, lovgivningsmæssig eller retlig art ⌫ udgør en omfattende, forskelligartet og værdifuld samling ressourcer, som kan være til gavn for videnøkonomien.

↓ 2013/37/EU, betragtning 2 og 5 (tilpasset)

(7) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer ~~fastlægges der~~ ⌦ blev der fastlagt ⌫ et minimum af regler for videreanvendelse og midler til i praksis at fremme videreanvendelse af eksisterende dokumenter, som medlemsstaternes offentlige myndigheder er i besiddelse af ⌦ , herunder forvaltnings-, lovgivnings- og retsinstanser ⌫. Siden ⌦ vedtagelsen af ⌫ det første regelsæt om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer ~~blev vedtaget i 2003~~, er mængden af data på verdensplan, herunder offentlige data, steget eksponentielt, og nye typer af data genereres og indsamles. Sideløbende er vi vidner til en konstant evolution i teknologier til analyse, udnyttelse og behandling af data. Denne hastige teknologiske evolution gør det muligt at skabe nye tjenesteydelser og nye anvendelsesområder, der er baseret på brug, aggregering eller kombination af data. Reglerne fra 2003 ⌦ oprindeligt ⌫ ⌦ og senere ændret i 2013 ⌫ kan ikke længere holde trit med disse hurtige forandringer, og som følge heraf er der risiko for at gå glip af de økonomiske og samfundsmæssige muligheder ved videreanvendelse af offentlige data.

---

[31] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77 af 27.3.1996, s. 20).

[32] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

↓ 2003/98/EF, betragtning 2 (tilpasset)

(8) Udviklingen hen imod ~~et informations- og vidensamfund~~ ⌦ databaseret samfund ⌫ påvirker tilværelsen for hver eneste borger i Fællesskabet bl.a. ved, at de får adgang til og mulighed for at tilegne sig viden på nye måder.

↓ 2003/98/EF, betragtning 3 (tilpasset)

(9) Digitalt indhold spiller en stor rolle i denne udvikling. Indholdsproduktion har i de seneste år ført til, at der i hurtigt tempo er skabt nye job, og tendensen fortsætter. De fleste af disse jobs skabes i ⌦ innovative nystartede virksomheder og SMV'er ⌫ ~~i små nystartede virksomheder~~.

↓ 2003/98/EF, betragtning 4

~~Den offentlige sektor indsamler, producerer, reproducerer og formidler et bredt spektrum af information på mange områder, som f.eks. information om sociale forhold, økonomi, geografi, vejrforhold, turisme, erhvervsforhold, patentrettigheder og uddannelse.~~

↓ 2003/98/EF, betragtning 5 (tilpasset)

(10) Et af hovedformålene med oprettelsen af det indre marked er at skabe betingelser, der fremmer udviklingen af tjenesteydelser, som dækker hele ~~Fællesskabet~~ ⌦ Unionen ⌫ . Den offentlige sektors informationer er et vigtigt kildemateriale for produkter og tjenester med digitalt indhold, og de vil få stadig større betydning som indholdsressource til de mobile indholdstjenester, der er under udvikling. En bred geografisk dækning på tværs af grænserne er også vigtig i denne forbindelse. Mere vidtgående muligheder for at videreanvende den offentlige sektors informationer bør bl.a. give de europæiske virksomheder mulighed for at udnytte disses potentiale og bidrage til økonomisk vækst og jobskabelse.

↓ 2013/37/EU, betragtning 4

(11) Ved at tillade videreanvendelse af dokumenter, som er i en offentlig myndigheds besiddelse, skabes der merværdi for videreanvendere, for slutbrugerne og for samfundet i almindelighed og i mange tilfælde også for den offentlige myndighed selv, idet man fremmer gennemsigtigheden og ansvarligheden og får tilbagemeldinger fra videreanvendere og slutbrugere, hvilket giver den berørte offentlige myndighed mulighed for at forbedre kvaliteten af de indsamlede oplysninger.

↓ 2003/98/EF, betragtning 6 (tilpasset)

(12) Der er betydelige forskelle mellem medlemsstaternes regler og praksis vedrørende udnyttelsen af informationskilder fra den offentlige sektor, hvilket forhindrer udnyttelse af denne vigtige informationskildes fulde økonomiske potentiale. De

offentlige myndigheders ~~tradition~~ praksisfor udnyttelse af den offentlige sektors informationer ⌦ er fortsat meget forskellig fra den ene medlemsstat til den anden ⌫ ~~har også udviklet sig meget forskelligt~~. Der bør tages højde herfor. Der bør derfor sikres et minimum af harmonisering af nationale regler og praksis for anvendelse af dokumenter fra den offentlige sektor i tilfælde, hvor forskelle i nationale regler og praksis eller manglende klarhed hindrer et velfungerende indre marked og en hensigtsmæssig udvikling af informationssamfundet i Fællesskabet.

↓ 2013/37/EU, betragtning 3 (tilpasset)

(13) Åbne datapolitikker, som tilskynder til bred adgang til og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer til private eller kommercielle formål med minimale eller ingen juridiske, tekniske eller økonomiske begrænsninger, og som fremmer informationsstrømmen ikke kun for økonomiske aktører, men også for offentligheden kan spille en vigtig rolle med hensyn til at kickstarte udviklingen af nye tjenesteydelser baseret på nye metoder for kombination og anvendelse af sådanne informationer, stimulere økonomisk vækst og fremme socialt engagement. ~~Dette forudsætter imidlertid ensartede bestemmelser på EU-niveau med hensyn til, hvorvidt videreanvendelse af dokumenter er tilladt eller ej, hvilket ikke kan opnås ved at lade dette spørgsmål afgøre af medlemsstaternes eller de berørte offentlige myndigheders forskellige regler og praksis.~~

↓ 2003/98/EF, betragtning 7

(14) Uden et minimum af harmonisering på fællesskabsplan risikerer man endvidere, at national lovgivning, som allerede er indført i en række medlemsstater som svar på de teknologiske udfordringer, fører til endnu større forskelle. Følgerne af en sådan lovgivningsmæssig forskel og uvished vil få større betydning, efterhånden som informationssamfundet udvikles. Informationssamfundet har allerede øget den grænseoverskridende udnyttelse af information betydeligt.

↓ 2013/37/EU, betragtning 6 (tilpasset)
⇨ ny

(15) ~~Samtidig~~ Medlemsstaterne har ~~nu~~ indført videreanvendelsespolitikker i henhold til direktiv 2003/98/EF, og nogle af dem har vedtaget ambitiøse åbne datapolitikker for at gøre videreanvendelse af de tilgængelige offentlige data lettere for borgere og virksomheder ud over det minimumsniveau, der fastsættes i nævnte direktiv. For at forhindre, at forskellige regler i forskellige medlemsstater virker som en hindring for det grænseoverskridende udbud af produkter og tjenesteydelser, og for at give mulighed for videreanvendelse af sammenlignelige offentlige datasæt til fælleseuropæiske anvendelser baseret på disse datasæt, er der behov for en minimumsharmonisering til fastlæggelse af, hvilke offentlige data der er tilgængelige for videreanvendelse på det indre informationsmarked, som er forenelig med den relevante aktindsigtsordning. ⇨ Bestemmelserne i EU-retten og national lovgivning, som går ud over disse minimumskrav, navnlig i tilfælde af sektorlovgivning, bør fortsat finde anvendelse. Eksempler på bestemmelser, som går ud over nærværende direktivs mindsteharmoniseringsniveau, omfatter lavere tærskler for tilladte gebyrer

for videreanvendelse end tærsklerne i artikel 6 eller mindre restriktive licensbetingelser end dem, der er omhandlet i artikel 8. Nærværende direktiv bør navnlig ikke berøre bestemmelser, som går ud over mindsteharmoniseringsniveauet for dette direktiv, som fastsat i Kommissionens delegerede forordninger vedtaget i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/40/EU om rammerne for indførelse af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og grænsefladerne til andre transportformer. ⇦

↓ 2003/98/EF, betragtning 8

(16) Der er behov for en generel ramme for betingelserne for videreanvendelse af dokumenter fra den offentlige sektor for at sikre rimelige, forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende betingelser for videreanvendelse af sådanne informationer. Offentlige myndigheder indsamler, producerer, reproducerer og formidler dokumenter med henblik på at varetage deres offentlige opgaver. Brug af sådanne dokumenter til andre formål betegnes som videreanvendelse. Medlemsstaternes politikker kan gå videre end de minimumsstandarder, der er fastsat i dette direktiv, og tillade en mere vidtgående videreanvendelse.

↓ 2013/37/EU, betragtning 10 (tilpasset)

(17) Direktiv ⌦ et ⌫ ~~2003/98/EF~~ bør gælde for dokumenter, hvis tilvejebringelse er omfattet af de pågældende offentlige myndigheders offentlige opgaver som fastsat ved lov eller andre retsforskrifter i medlemsstaterne. Såfremt der ikke findes sådanne forskrifter, bør de offentlige opgaver defineres i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis i medlemsstaterne, forudsat at de offentlige opgavers rækkevidde er gennemsigtig og underlagt kontrol. De offentlige opgaver kan defineres generelt eller fra sag til sag for de enkelte offentlige myndigheder.

↓ 2003/98/EF, betragtning 9 (tilpasset)
⇨ ny

(18) ~~Dette direktiv indeholder ikke en forpligtelse til at tillade videreanvendelse af dokumenter. Det er fortsat medlemsstaterne eller den berørte offentlige myndighed, der træffer beslutning om tilladelse til videreanvendelse.~~ Dette direktiv bør finde anvendelse på dokumenter, som gøres tilgængelige til videreanvendelse, når offentlige myndigheder udsteder licens til, sælger, formidler, udveksler eller udleverer informationer. For at undgå krydssubsidiering bør videreanvendelsen også omfatte yderligere brug af dokumenter inden for en sådan myndighed til aktiviteter, der falder uden for dens offentlige opgave. Aktiviteter, der falder uden for de offentlige opgaver, vil typisk være levering af dokumenter, der udelukkende udarbejdes og opkræves gebyr for på et kommercielt grundlag og i konkurrence med andre på markedet. ~~Definitionen af "dokument" bør ikke omfatte computerprogrammer.~~

(19) ⇨ Direktivet fastlægger en pligt for medlemsstaterne til at give mulighed for videreanvendelse af alle dokumenter, medmindre aktindsigt heri er begrænset eller udelukket i henhold til nationale regler om aktindsigt i dokumenter og med forbehold af de andre undtagelser, der er fastsat i nærværende direktiv. ⇦ Direktivet er baseret på de eksisterende aktindsigtsordninger i medlemsstaterne og ændrer ikke de nationale

regler for adgang til dokumenter. Det finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor borgere eller virksomheder i henhold til den relevante aktindsigtsordning kun kan få et dokument udleveret, hvis de kan dokumentere en særlig interesse. På ~~fællesskabsplan~~ ⌦ EU-plan ⌫ anerkendes det i artikel 41 (retten til god forvaltning) og 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat har ret til aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter. Offentlige myndigheder bør opfordres til at give adgang til videreanvendelse af alle dokumenter, de er i besiddelse af. Offentlige myndigheder bør fremme og tilskynde til videreanvendelse af dokumenter, herunder officielle tekster af lovgivningsmæssig og administrativ art, i de tilfælde, hvor den offentlige myndighed er beføjet til at give tilladelse til videreanvendelsen.

⇩ ny

(20) Medlemsstaterne overlader ofte leveringen af tjenesteydelser af almen interesse til enheder uden for den offentlige sektor og bibeholder samtidig en omfattende grad af kontrol over sådanne enheder. Samtidig finder bestemmelserne i direktiv 2003/98/EF kun anvendelse på dokumenter, som er i offentlige myndigheders besiddelse, medens offentlige virksomheder er udelukket fra anvendelsesområdet. Det medfører en ringe adgang til videreanvendelse af dokumenter, der er produceret under levering af tjenesteydelser af almen interesse på en række områder, herunder navnlig i forsyningssektoren. Det mindsker også potentialet for at skabe grænseoverskridende tjenester baseret på dokumenter, som indehaves af offentlige virksomheder, der leverer tjenesteydelser af almen interesse.

(21) Direktiv 2003/98/EF bør derfor ændres for at sikre, at direktivets bestemmelser vil kunne gælde videreanvendelse af dokumenter produceret i forbindelse med offentlige virksomheders levering af tjenesteydelser af almen interesse, når de udfører en af aktiviteterne i artikel 8-14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU[33], samt af offentlige virksomheder, der handler som operatører af offentlige tjenester, jf. artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej, offentlige virksomheder, der fungerer som luftfartsselskaber og opfylder forpligtelser til offentlig tjeneste i henhold artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet, og offentlige virksomheder, der handler som EU-redere, som opfylder en forpligtelser til offentlig tjeneste i henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads).

(22) Dette direktiv indeholder ikke en forpligtelse til at tillade videreanvendelse af dokumenter, der produceres af offentlige virksomheder. Det er fortsat op til den berørte offentlige virksomhed at træffe beslutning om, hvorvidt den vil tillade videreanvendelse. Hvis en offentlige virksomhed har valgt at gøre et dokument tilgængeligt for videreanvendelse, bør den overholde de relevante forpligtelser i nærværende direktivs kapitel III og IV, navnlig for så vidt angår formater, gebyrer,

---

[33] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

gennemsigtighed, licenser, ikkediskriminering og forbud mod aftaler om eneret. Den offentlige virksomhed er dog ikke forpligtet til at overholde de krav, der er fastsat i kapitel II, såsom reglerne om procenduren for behandling af anmodninger.

(23) Mængden af forskningsdata, der genereres, vokser eksponentielt og har et potentiale for videreanvendelse, som går ud over videnskabelige kredse. For at kunne håndtere de tiltagende samfundsmæssige udfordringer effektivt og på en holistisk måde er det afgørende og presserende at kunne få adgang til, blande og videreanvende data fra forskellige kilder og på tværs af sektorer og discipliner. Forskningsdata omfatter statistikker, resultaterne af forsøg, målinger, observationer som følge af feltarbejde, rundspørgeresultater samt interviewoptagelser og billeder. Forskningsdata omfatter også metadata, specifikationer og andre digitale objekter. Forskningsdata er forskellige fra videnskabelige artikler, som beretter om og kommenterer resultater fra videnskabelig forskning. I mange år har den åbne adgang til og videreanvendelsen af videnskabelige forskningsresultater, der er resultatet af offentlig finansiering, været genstand for specifikke politiske initiativer. Åbne datapolitikker har navnlig til formål at give forskere og den brede offentlighed adgang til forskningsdata tidligst muligt i formidlingsprocessen og muliggøre deres anvendelse og videreanvendelse. Åben adgang bidrager til at forbedre kvaliteten, mindsker behovet for unødvendige overlappende forskningsarbejde, fremskynder de videnskabelige fremskridt, bekæmper videnskabeligt svig og fremmer generelt den økonomiske vækst og innovation. Ud over åben adgang er dataforvaltningsplanlægning hurtigt ved at blive en standardpraksis i videnskabelige kredse for at sikre, at data kan findes, tilgås, er interoperable og videreanvendelige (FAIR-princippet).

(24) På baggrund af ovennævnte årsager er det hensigtsmæssigt at fastsætte en forpligtelse for medlemsstaterne til at vedtage åbne datapolitikker for så vidt angår offentligt finansierede forskningsresultater og sikre, at sådanne politikker bliver fulgt af alle forskningsorganisationer og forskningsfinansieringsorganisationer. Åbne datapolitikker omfatter normalt en række undtagelser fra at gøre videnskabelige forskningsresultater frit tilgængelige. Den 17. juli 2012 vedtog Kommissionen en henstilling om adgang til og bevaring af videnskabelig information, som er ajourført den 25. april 2018[34], og som bl.a. beskriver de relevante elementer af åbne datapolitikker. Desuden bør betingelserne, på hvilke visse forskningsresultater kan videreanvendes, forbedres. Derfor bør visse forpligtelser i medfør af nærværende direktiv udvides til forskningsdata, som er resultatet af forskningsaktiviteter støttet med offentlige midler eller samfinansieret af offentlige og private enheder. Der bør dog i denne forbindelse tages behørigt hensyn til problemstillinger i forbindelse med privatlivets fred, beskyttelse af personoplysninger, forretningshemmeligheder, den nationale sikkerhed, legitime kommercielle interesser og intellektuelle ejendomsrettigheder og tredjeparters rettigheder. For at undgå administrative byrder bør sådanne forpligtelser kun gælde for de forskningsdata, som allerede er gjort offentligt tilgængelige af forskerne. Andre typer dokumenter, der indehaves af forskningsorganisationer og forskningsfinansierende organisationer, bør fortsat være undtages fra anvendelsesområdet for dette direktiv.

[34] C(2018)2375.

↓ 2003/98/EF, betragtning 10 (tilpasset)

(25) Definitionerne af "offentlig myndighed" og "offentligretligt organ" er taget fra ~~direktiverne om offentlige indkøb~~ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU[35] ~~(92/50/EØF[36], 93/36/EØF[37] og 93/37/EØF[38] og 98/4/EF[39])~~. ~~Offentlige virksomheder er ikke omfattet af disse definitioner.~~

↓ 2003/98/EF, betragtning 11 (tilpasset)

(26) I dette direktiv fastlægges en generisk definition af udtrykket "dokument"~~ i overensstemmelse med udviklingen i informationssamfundet~~. Den dækker enhver gengivelse af dokumenter, faktiske omstændigheder eller informationer — og enhver samling af sådanne dokumenter, faktiske omstændigheder eller informationer — uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd-, billed- eller audiovisuelle optagelser)~~, som en offentlig myndighed er i besiddelse af~~. ⌦ Definitionen af "dokument" bør ikke omfatte computerprogrammer. ⌫ ~~Ved et dokument, som en offentlig myndighed er i besiddelse af, forstås et dokument, som den offentlige myndighed har til at tillade videreanvendelse af.~~

↓ 2003/98/EF, betragtning 12 (tilpasset)
⇨ ny

(27) ⇨ Offentlige myndigheder stiller i stigende grad deres dokumenter til rådighed til videreanvendelse på en proaktiv måde ved at sikre online tilgængelighed og den faktiske adgang til både metadata og det underliggende indhold. Dokumenter bør også gøres tilgængelige for videreanvendelse efter anmodning fra en videreanvender. ⇦ ⌦ I sådanne tilfælde ⌫ bør ~~f~~Fristen for besvarelse af anmodninger om videreanvendelse være rimelig og i overensstemmelse med de tilsvarende frister for anmodninger om aktindsigt i henhold til de relevante aktindsigtsordninger. ⇨ Offentlige virksomheder, læreanstalter, forskningsorganisationer og forskningsfinansierende organisationer bør dog være undtaget fra dette krav. ⇦ Rimelige frister i hele Unionen vil fremme udviklingen af nye samlede informationsprodukter og -tjenester på europæisk plan. Så snart en anmodning om videreanvendelse er imødekommet, bør de offentlige myndigheder stille de pågældende dokumenter til rådighed inden for et tidsrum, som muliggør fuld økonomisk udnyttelse af dokumenterne. Dette er især vigtigt for indhold af dynamiske ⌦ data ⌫ (⌦ herunder ⌫ ~~f.eks.~~ trafikdata ⌦ , satellitdata og vejrdata ⌫), hvis økonomiske værdi afhænger af, om de er umiddelbart tilgængelige og bliver ajourført regelmæssigt. ⇨ Dynamiske data bør derfor gøres tilgængelige straks efter

35 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

36 ~~EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/78/EF (EFT L 285 af 29.10.2001, s. 1).~~

37 ~~EFT L 199 af 9.8.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/78/EF.~~

38 ~~EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/78/EF.~~

39 ~~EFT L 101 af 1.4.1998, s. 1.~~

indsamlingen via en API-grænseflade, så det bliver nemmere at udvikle internet-, mobil eller cloudapplikationer på grundlag af sådanne data. Hvis dette ikke er muligt på grund af tekniske eller finansielle begrænsninger, bør de offentlige myndigheder stille de pågældende dokumenter til rådighed inden for et tidsrum, som muliggør fuld økonomisk udnyttelse af dokumenterne. ⇦ Såfremt der anvendes licenser, kan adgang til dokumenter inden for et rimeligt tidsrum være en del af licensbetingelserne.

⇩ ny

(28) For at få adgang til de data, der åbnes til videreanvendelse i medfør af dette direktiv, er der behov for egnede og veludformede API-grænseflader. En API-grænseflade beskriver den type data, der kan hentes, hvordan det gøres og formatet af de modtagne data. Den har forskellige kompleksitetsniveauer og kan være en enkel forbindelse til en database for at hente specifikke datasæt, en webgrænseflade eller mere komplekse strukturer. Der er generel værdi i videreanvende og dele data via en egnet API-grænseflade, da det vil hjælpe udviklere og nystartede virksomheder med at skabe nye tjenesteydelser og produkter. Det er også en afgørende forudsætning for at skabe værdifulde økosystemer for dataaktiver, der ofte ikke udnyttes. Strukturen og brugen af API-grænseflader bør baseres på en række principper: stabilitet, vedligehold over levetiden, ensartet anvendelse og standarder, brugervenlighed samt sikkerhed. For så vidt angår dynamiske data, dvs. data, som hyppigt opdateres, ofte i realtid, bør offentlige myndigheder og offentlige virksomheder stille disse til rådighed til videreanvendelse via egnede API-grænseflader umiddelbart efter indsamling.

🡻 2003/98/EF, betragtning 13 (tilpasset)
⇨ ny

(29) Mulighederne for videreanvendelse kan forbedres ved at begrænse behovet for at overføre papirdokumenter til elektronisk format eller behandle digitale filer, så de bliver kompatible. Derfor bør de offentlige myndigheder sikre, at deres dokumenter er tilgængelige i alle allerede eksisterende formater og sprogversioner og, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i elektronisk form. De offentlige myndigheder bør se velvilligt på anmodninger om uddrag af eksisterende dokumenter, når det er en simpel ekspeditionssag at efterkomme en sådan anmodning. De bør imidlertid ikke være forpligtet til at stille uddrag af dokumenter til rådighed, hvis det medfører et uforholdsmæssigt stort arbejde. For at fremme videreanvendelse bør de offentlige myndigheder, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, stille egne dokumenter til rådighed i et format, der ikke er baseret på specifik software. Når det er muligt og hensigtsmæssigt, bør myndighederne tage hensyn til handicappede personers muligheder for videreanvendelse af dokumenterne ⇨ ved at stille informationerne til rådighed i tilgængelige formater. ⇦

🡻 2013/37/EU, betragtning 20
⇨ ny

(30) Med henblik på at lette videreanvendelse bør offentlige myndigheder, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, stille deres dokumenter ⇨ , herunder dokumenter offentliggjort på websteder ⇦ til rådighed i et åbent og maskinlæsbart format, og sammen med deres metadata, med den bedst mulige præcision og granularitet, i et

format, der sikrer interoperabilitet, f.eks. ved at behandle dem i henhold til principperne for kompatibilitets- og anvendelighedskrav til geografiske oplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF[40] ~~af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE)~~.

⇩ ny

(31) Et dokument bør betragtes som værende i et maskinlæsbart format, hvis det er i et filformat, som er struktureret på en sådan måde, at softwareapplikationer nemt kan identificere, genkende og uddrage specifikke data af det. Data kodet i filer, der er struktureret i et maskinlæsbart format, bør anses for at være maskinlæsbare data. Maskinlæsbare formater kan være åbne eller lukkede; de kan være formelle standarder eller ej Dokumenter, der er kodet i et filformat, som begrænser en sådan automatisk behandling, fordi data ikke kan eller ikke uden problemer kan uddrages af sådanne dokumenter, bør ikke betragtes som dokumenter i maskinlæsbart format. Medlemsstaterne bør, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, tilskynde til brug af åbne maskinlæsbare formater.

🡻 2013/37/EU, betragtning 22 (tilpasset)
⇨ ny

(32) ⇨ Gebyrer for videreanvendelse af dokumenter udgør en vigtig markedsadgangsbarriere for nystartede virksomheder og SMV'er. Dokumenter bør derfor stilles til rådighed for videreanvendelse uden betaling og, ⇦ n~~N~~år gebyrer er ⌦ nødvendige ⌫ ~~offentlige myndigheder opkræver gebyr for videreanvendelse af dokumenter, bør gebyret~~ ⌦ de ⌫ i princippet begrænses til de marginale omkostninger. Der bør ⇨ i ekstraordinære tilfælde ⇦ ~~dog~~ tages hensyn til nødvendigheden af ikke at hindre den normale funktion af offentlige myndigheder, som skal generere indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver. ~~eller omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling af bestemte dokumenter, der stilles til rådighed for videreanvendelse~~. ⇨ Offentlige virksomheders rolle i et konkurrencepræget økonomisk miljø bør også anerkendes. ⇦ I sådanne tilfælde bør de offentlige myndigheder ⇨ og de offentlige virksomheder ⇦ ⌦ derfor ⌫ kunne opkræve gebyrer ud over de marginale omkostninger. Sådanne gebyrer bør fastsættes i henhold til objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier, og den samlede indtægt fra udlevering og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter bør ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling samt en rimelig forrentning af investeringerne ⇨ . Hvis relevant, bør omkostningerne ved anonymisering af personoplysninger eller af kommercielt følsomme oplysninger også indgå i omkostningsberegningen. ⇦ Forpligtelsen til at generere indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne til udførelse af de offentlige myndigheders opgaver eller ⇨ omfanget af tjenester af almen interesse overdraget til offentlige virksomheder ⇦ ~~omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion~~

---

[40] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

~~og formidling af bestemte dokumenter~~ behøver ikke at være lovbestemt, men kan f.eks. følge af administrativ praksis i medlemsstaterne. En sådan forpligtelse bør regelmæssigt revurderes af medlemsstaterne.

↓ 2013/37/EU recital 23
⇨ ny

(33) Biblioteker, museer og arkiver bør også kunne opkræve gebyrer ud over de marginale omkostninger for ikke at hindre deres normale funktion. For sådanne offentlige myndigheders vedkommende bør den samlede indtægt fra udlevering og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter i den relevante regnskabsperiode ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettighedsclearance samt en rimelig forrentning af investeringerne. ⇨ Hvis relevant, bør omkostningerne ved anonymisering af personoplysninger eller af kommercielt følsomme oplysninger også indgå i omkostningsberegningen. ⇦

↓ 2013/37/EU, betragtning 24

(34) Kriterierne for gebyrer som fastlagt i dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at anvende lavere gebyrer eller slet ingen gebyrer.

↓ 2013/37/EU, betragtning 25

(35) Medlemsstaterne bør fastsætte kriterier for opkrævning af gebyrer ud over de marginale omkostninger. I den forbindelse kan medlemsstaterne f.eks. fastsætte sådanne kriterier i de nationale regler eller udpege den eller de relevante myndigheder ud over den offentlige myndighed selv, som har kompetence til at fastsætte kriterierne. Den pågældende myndighed bør være organiseret i overensstemmelse med medlemsstaternes forfatningsmæssige og retlige systemer. Det kan være en eksisterende myndighed med budgetmæssige udøvende beføjelser og under politisk ansvar.

↓ 2003/98/EF, betragtning 14
(tilpasset)

~~Såfremt der opkræves gebyrer, må den samlede indtægt ikke overstige de samlede omkostninger ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling af dokumenter samt en rimelig forrentning af investeringerne under behørig hensyntagen til kravene om, at de pågældende offentlige myndigheder i givet fald skal være selvfinansierende. Produktion omfatter fremstilling og behandling, og formidling kan også omfatte brugerstøtte. Omkostningsudligning samt en rimelig forrentning af investeringerne udgør i overensstemmelse med de regnskabsprincipper og den omkostningsberegningsmetode, der gælder for de pågældende offentlige myndigheder, en øvre grænse for gebyrerne, da alt for høje priser bør undgås. Den øvre grænse for gebyrerne i dette direktiv berører ikke medlemsstaternes eller de offentlige myndigheders ret til at anvende lavere gebyrer eller slet ingen gebyrer, og medlemsstaterne bør tilskynde de offentlige myndigheder til at stille dokumenter til rådighed mod gebyrer, som ikke overstiger marginalomkostningerne til reproduktion og formidling af dokumenterne.~~

↓ 2003/98/EF, betragtning 15 (tilpasset)
⇨ ny

(36) Det er en forudsætning for udviklingen af et informationsmarked i ~~Fællesskabet~~ ⌦ Unionen ⌫, at betingelserne for videreanvendelse af dokumenter fra den offentlige sektor er klare og offentligt tilgængelige. De potentielle brugere af dokumenterne bør derfor orienteres klart om alle vilkår for videreanvendelse af dokumenter. Medlemsstaterne bør, når det er relevant, tilskynde til oprettelse af online-registre over tilgængelige dokumenter med henblik på at fremme og lette anmodninger om videreanvendelse. Når der ansøges om videreanvendelse af dokumenter, ⇨ der indehaves af andre enheder end offentlige virksomheder, læreanstalter, forskningsorganisationer og forskningsfinansierende organisationer ⇦, bør ansøgere underrettes om muligheder for at påklage afgørelser eller praksis, som berører dem Dette vil navnlig være vigtigt for små og mellemstore virksomheder, som ikke er fortrolige med samspillet med offentlige myndigheder i andre medlemsstater og klagemuligheder i den forbindelse.

↓ 2013/37/EU, betragtning 28

(37) Klageadgangen bør omfatte muligheden for prøvelse ved en uvildig prøvelsesinstans. Der kan her være tale om en allerede eksisterende national myndighed som f.eks. den nationale konkurrencemyndighed, den nationale myndighed for aktindsigt eller en national domstol. Den pågældende myndighed bør være organiseret i overensstemmelse med medlemsstaternes forfatningsmæssige systemer og retssystemer og bør ikke begrænse andre klagemuligheder, som består for personer, der ansøger om videreanvendelse. Den bør dog være adskilt fra den mekanisme i medlemsstaten, som fastlægger kriterierne for opkrævning af gebyrer ud over de marginale omkostninger. Klageadgangen bør omfatte muligheden for prøvelse af afslag på anmodninger, men også af afgørelser, hvorved der ganske vist gives tilladelse til videreanvendelse, men som stadig berører ansøgerne af andre grunde, navnlig på grund af gebyrreglerne. Prøvelsen bør være hurtig i overensstemmelse med behovene på et hurtigt skiftende marked.

↓ 2003/98/EF, betragtning 16

(38) Offentliggørelse af alle alment tilgængelige dokumenter, som den offentlige sektor er i besiddelse af — ikke kun vedrørende den politiske proces, men også den retlige og administrative procedure — er et vigtigt instrument med henblik på at styrke retten til viden, som er et grundlæggende demokratisk princip. Denne målsætning finder anvendelse på alle institutionelle niveauer, både på lokalt, nationalt og internationalt plan.

↓ 2003/98/EF, betragtning 17

(39) I nogle tilfælde vil videreanvendelse af dokumenter finde sted uden nogen licensaftale. I andre tilfælde vil der blive udstedt en licens, der fastsætter betingelser for licenshaverens videreanvendelse af dokumentet, der omfatter spørgsmål som erstatningsansvar og korrekt anvendelse af dokumenterne, garanti for, at der ikke

foretages ændringer, og angivelse af kilden. Når offentlige myndigheder udsteder licens til videreanvendelse af dokumenter, bør licensbetingelserne være rimelige og gennemsigtige. Online-standardlicenser kan også spille en vigtig rolle i den forbindelse. Medlemsstaterne bør derfor stille standardlicenser til rådighed.

↓ 2003/98/EF, betragtning 18

(40) Beslutter den kompetente myndighed ikke længere at stille bestemte dokumenter til rådighed til videreanvendelse eller at ophøre med at ajourføre dem, bør den offentliggøre beslutningen herom, så snart det kan lade sig gøre, og, såfremt det er muligt, i elektronisk form.

↓ 2003/98/EF, betragtning 19

(41) Betingelserne for videreanvendelse bør være ikke-diskriminerende for sammenlignelige kategorier af videreanvendelse. De bør f.eks. ikke hindre gebyrfri udveksling af oplysninger mellem offentlige myndigheder i forbindelse med udførelsen af deres offentlige opgaver, selv om andre parter skal betale gebyr for videreanvendelse af de samme dokumenter. De bør heller ikke hindre, at der vedtages en differentieret gebyrpolitik for henholdsvis kommerciel og ikke-kommerciel videreanvendelse.

↓ 2013/37/EU, betragtning 26

(42) I forbindelse med enhver videreanvendelse af et dokument kan offentlige myndigheder pålægge videreanvenderen betingelser, i givet fald gennem en licens, såsom kildeangivelse og angivelse af, om dokumentet på nogen måde er blevet ændret af videreanvenderen. Enhver licens til videreanvendelse af den offentlige sektors informationer bør under alle omstændigheder indeholde så få restriktioner for videreanvendelsen som muligt, f.eks. begrænset til et krav om angivelse af kilde. Åbne licenser, som er tilgængelige online, og som giver bredere videreanvendelsesrettigheder uden teknologiske, økonomiske eller geografiske begrænsninger og er baseret på åbne dataformater, bør spille en vigtig rolle i denne henseende. Medlemsstaterne bør derfor tilskynde til brug af åbne licenser, som med tiden bør blive almindelig praksis i hele Unionen.

↓ 2003/98/EF, betragtning 20

(43) Offentlige myndigheder bør overholde konkurrencereglerne, når de fastlægger principperne for videreanvendelse af dokumenter, idet de så vidt muligt skal undgå aftaler om eneret med private partnere. Det kan imidlertid nogle gange være nødvendigt med eneret til videreanvendelse af bestemte dokumenter fra den offentlige sektor af hensyn til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse. Dette kan være tilfældet, hvis intet kommercielt forlag vil offentliggøre informationen uden en sådan eneret.

↓ 2013/37/EU, betragtning 31
⇨ ny

(44) ⇨ Der findes talrige samarbejdsaftaler mellem biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer, arkiver og private partnere, som omfatter digitalisering af kulturelle ressourcer og indebærer, at der gives private partnere enerettigheder. Praksis har vist, at sådanne offentlig-private partnerskaber kan give mulighed for en meningsfuld udnyttelse af de kulturelle goder, og at de samtidig fremskynder borgernes adgang til den kulturelle arv. Det er derfor hensigtsmæssigt at tage hensyn til de bestående forskelle i medlemsstaterne med hensyn til digitalisering af kulturelle ressourcer med et særligt sæt regler vedrørende aftaler om digitalisering af sådanne ressourcer. ⇦ Vedrører en eneret digitalisering af kulturelle ressourcer, kan en vis eneretsperiode være nødvendig for at give den private partner mulighed for at tjene sin investering ind igen. Denne periode bør dog være tidsbegrænset og så kort som mulig for at overholde princippet om, at offentligt materiale skal forblive offentligt tilgængeligt, når det er digitaliseret. Perioden med eneret til at digitalisere kulturelle ressourcer bør som hovedregel ikke overstige ti år. En eneretsperiode på mere end ti år bør være underlagt krav om revurdering under hensyntagen til de teknologiske, finansielle og administrative ændringer i det pågældende miljø, siden aftalen blev indgået. Desuden bør der i forbindelse med alle offentlig-private partnerskaber om digitalisering af kulturelle ressourcer gives partnerkulturinstitutionen fulde rettigheder med hensyn til brug af digitaliserede kulturelle ressourcer efter aftalens ophør.

⇩ ny

(45) Aftaler mellem dataindehavere og videreanvendere af data, som ikke udtrykkeligt indrømmer eneret, men som med rimelighed kan forventes at begrænse tilgængeligheden af dokumenter til videreanvendelse, bør være underlagt supplerende offentlig kontrol og bør derfor offentliggøres mindst to måneder før de træder i kraft, så interessenter har mulighed for at anmode om videreanvendelse af de dokumenter, der er omfattet af aftalen og dermed forebygge risikoen for at begrænse antallet af potentielle videreanvendere. Sådanne aftaler bør også offentliggøres efter deres indgåelse i den endelige form, der er aftalt mellem parterne.

(46) Direktiv sigter mod at minimere risikoen for uforholdsmæssige pionerfordele, som kunne begrænse antallet af potentielle videreanvendere af dataene. Hvis de kontraktlige aftaler - ud over medlemsstaternes forpligtelser i henhold til dette direktiv til at udlevere dokumenter - kan medføre overførsel af en medlemsstats ressourcer i betydningen i artikel 107, stk. 1, i TEUF, bør dette direktiv ikke berøre anvendelsen af de statsstøtte- og konkurrenceregler, der er fastsat i traktatens artikel 101-109. Det følger af de statsstøtteregler, der er fastsat i artikel 107-109 i traktaten, at staten på forhånd skal kontrollere, hvorvidt der kan være tale om statsstøtte i forbindelse med de relevante kontraktlige aftaler, og sikre, at du overholder statsstøttereglerne.

↓ 2003/98/EF, betragtning 21 (tilpasset)
⇨ ny

(47) Nærværende direktiv ⌦ berører ikke og bør gennemføres ⌫ og anvendes i fuld overensstemmelse med ~~principperne~~ ⌦ EU-retten ⌫ om beskyttelse af

personoplysninger ~~i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger~~[41], ⊠ herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679[42] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF[43] ⊠. ⇨ Anonymisering er en metode til at bringe interessen i at gøre den offentlige sektors informationer så egnede som muligt til videreanvendelse i overensstemmelse med forpligtelserne i henhold til databeskyttelseslovgivningen, men det er forbundet med omkostninger. Det er hensigtsmæssigt at betragte disse omkostninger, som et af de omkostningselementer, der indgår i de marginale omkostninger ved formidling, jf. dette direktivs artikel 6. ⇦

↓ 2003/98/EF, betragtning 22

(48) Direktivet berører ikke tredjemands intellektuelle ejendomsrettigheder. For at der ikke skal opstå tvivl, må det præciseres, at udtrykket "intellektuelle ejendomsrettigheder" kun omfatter ophavsret og beslægtede rettigheder (herunder sui generis-former for beskyttelse). Direktivet finder ikke anvendelse på dokumenter, der er omfattet af industriel ejendomsret, såsom patenter, registrerede design og varemærker. Direktivet berører endvidere ikke eksistensen af eller ejendomsretten til offentlige myndigheders intellektuelle ejendomsrettigheder, og det begrænser heller ikke udøvelsen af sådanne rettigheder ud over de grænser, som direktivet fastsætter. Forpligtelserne i dette direktiv bør kun gælde i det omfang, disse er forenelige med bestemmelserne i internationale aftaler om beskyttelse af intellektuel ejendomsret, især Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker ("Bernerkonventionen") og aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder ("TRIPS-aftalen"). Offentlige myndigheder bør dog udøve deres ophavsret på en måde, der letter videreanvendelse af informationerne.

↓ 2013/37/EU, betragtning 9 (tilpasset)

(49) Under hensyntagen til EU-retten og medlemsstaternes og Unionens internationale forpligtelser, herunder navnlig Bernerkonventionen ~~til værn for litterære og kunstneriske værker~~ og ⊠ TRIPS ⊠ -aftalen ~~om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder~~, bør dokumenter, som tredjemand har intellektuelle ejendomsrettigheder til, holdes uden for anvendelsesområdet for ⊠ dette ⊠ direktiv ~~2003/98/EF~~. Hvis tredjemand var den oprindelige ejer af de intellektuelle ejendomsrettigheder til et dokument, som biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver er i besiddelse af, og eneretsperioden ikke er udløbet, bør et sådant dokument i forbindelse med dette direktiv anses som et dokument, som tredjemand har intellektuelle ejendomsrettigheder til.

---

41 ~~EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.~~

42 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) [...].

43 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

↓ 2013/37/EU, betragtning 12 (tilpasset)

(50) ⌦ Dette ⌫ direktiv ~~2003/98/EF~~ bør ikke berøre de rettigheder, herunder økonomiske og ideelle rettigheder, som ansatte i den offentlige sektor har i henhold til national lovgivning.

↓ 2013/37/EU, betragtning 13

(51) Stilles et dokument til rådighed for videreanvendelse, bør den pågældende offentlige myndighed endvidere bevare rettighederne til at udnytte dokumentet.

↓ 2003/98/EF, betragtning 23

(52) Redskaber, der hjælper potentielle brugere med at finde dokumenter, som er tilgængelige til videreanvendelse, og betingelserne for videreanvendelse kan i høj grad gøre det lettere at anvende den offentlige sektors dokumenter på tværs af grænserne. Derfor bør medlemsstaterne påse, at der findes praktiske ordninger, som hjælper brugerne i deres søgning efter dokumenter, der er tilgængelige til videreanvendelse. Lister, der så vidt muligt bør være tilgængelige online, over de vigtigste dokumenter (dokumenter, som videreanvendes i udstrakt grad, eller som egner sig til dette formål) og webportaler, hvorfra der er adgang til decentraliserede lister over informationskilder, er eksempler på sådanne praktiske ordninger.

↓ 2003/98/EF, betragtning 24 (tilpasset)
⇨ ny

(53) Dette direktiv berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/~~EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet~~[44] samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/~~EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser~~[45]. Det fastlægger betingelserne for offentlige myndigheders udøvelse af deres intellektuelle ejendomsret i det indre informationsmarked i forbindelse med tilladelse til videreanvendelse af dokumenter. ð ⇨ Navnlig hvis offentlige myndigheder er rettighedshavere som fastsat i artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF, bør de ikke udøve disse rettigheder for at forhindre eller begrænse videreanvendelse af data i databaser. ⇦

↓ 2013/37/EU, betragtning 27 (tilpasset)

(54) Kommissionen har støttet udviklingen af en ⌦ rapport om Open Data Maturity ⌫ ~~onlineresultattavle~~ for den offentlige sektors informationer med relevante

[44] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10).

[45] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77 af 27.3.1996, s. 20).

resultatindikatorer for videreanvendelse af den offentlige sektors informationer i alle medlemsstaterne. En løbende opdatering af ⌦ rapporten ⌫ ~~resultattavlen~~ vil bidrage til udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og tilgængeligheden af oplysninger om politikker og praksis i hele Unionen.

↓ 2013/37/EU, betragtning 35 (tilpasset) ⇨ ny

(55) Det er nødvendigt at sikre, at medlemsstaterne ⇨ overvåger ⇦ ~~aflægger rapport til Kommissionen om~~ omfanget af videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, betingelserne, hvorunder de stilles til rådighed, og praksis med hensyn til klager.

↓ 2013/37/EU, betragtning 29 (tilpasset) ⇨ ny

(56) Kommissionen ⇨ kan ⇦ ~~bør~~ bistå medlemsstaterne med at gennemføre dette direktiv på en konsekvent måde ved at udstikke ⇨ og ajourføre eksisterende ⇦ retningslinjer om navnlig anbefalede standardlicenser, datasæt og gebyrer for videreanvendelse af dokumenter efter høring af de interesserede parter.

↓ 2013/37/EU, betragtning 15 (tilpasset) ⇨ ny

(57) (58) Et af hovedformålene med oprettelsen af det indre marked er at skabe betingelser, der fremmer udviklingen af tjenesteydelser, som dækker hele Unionen. Biblioteker, museer og arkiver har en betydelig mængde værdifulde offentlige informationsressourcer, navnlig fordi digitaliseringsprojekter har mangedoblet mængden af digitalt offentligt materiale. Disse kulturhistoriske samlinger og dertil hørende metadata er et potentielt grundlag for produkter og tjenester med digitalt indhold og har et kæmpe potentiale for innovativ videreanvendelse på områder som læring og turisme. ⇨ Andre typer kulturinstitutioner (som f.eks. orkestre, operaer, balletter og teatre), herunder arkiver, der er en del af disse institutioner, bør fortsat ikke være omfattet på grund af deres særlige karakter af "scenekunstinstitutioner" og det forhold, at næsten alt deres materiale er omfattet af tredjeparters intellektuelle ejendomsrettigheder og derfor ville falde uden for direktivets anvendelsesområde. ⇦ ~~Mere vidtgående muligheder for at videreanvende offentligt kulturelt materiale bør bl.a. give EU-virksomheder mulighed for at udnytte dets potentiale og bidrage til økonomisk vækst og jobskabelse.~~

⇩ ny

(58) Med sigte på at indføre betingelser, som understøtter videreanvendelse af dokumenter, hvilket er forbundet med betydelige samfundsøkonomiske fordele og har en stor værdi for økonomien og samfundet, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår vedtagelse af en liste over

datasæt af stor værdi blandt de dokumenter, som er omfattet af dette direktiv, sammen med betingelserne for deres offentliggørelse og videreanvendelse. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(59) En EU-dækkende liste over datasæt med et særligt potentiale til at genere samfundsøkonomiske fordele sammen med harmoniserede betingelser for videreanvendelse er en væsentlig drivkraft for grænseoverskridende dataapplikationer og -tjenester. Under udarbejdelsen af listen bør Kommissionen gennemføre relevante høringer, herunder på ekspertniveau. Listen bør tage hensyn til sektorspecifik lovgivning, som allerede regulerer offentliggørelsen af datasæt, samt de kategorier, der er anført i det tekniske bilag til G8-chartret om åbne data og i Kommissionens meddelelse 2014/C 240/01.

(60) Med sigte på at sikre deres maksimale indvirkning og lette videreanvendelsen bør datasættene af stor værdi gøres tilgængelige for videreanvendelse med minimale retlige begrænsninger og gratis. De bør også offentliggøres via API-grænseflader, når det pågældende datasæt indeholder dynamiske data.

↓ 2003/98/EF, betragtning 25 (tilpasset)

~~Målene for dette direktiv er at fremme etablering af informationsprodukter og -tjenester i hele Fællesskabet, som er baseret på dokumenter fra den offentlige sektor, at øge private virksomheders effektive grænseoverskridende brug af dokumenter fra den offentlige sektor for at skabe informationsprodukter og -tjenester af forøget værdi og at begrænse konkurrencefordrejninger på fællesskabsmarkedet. Disse mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens reelle fællesskabsomfang og virkning bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. Med dette direktiv bør opnås en minimumsharmonisering, hvorved yderligere skævheder i medlemsstaternes videre anvendelse af den offentlige sektors dokumenter undgås.~~

↓ 2013/37/EU, betragtning 33 (tilpasset)

(61) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme skabelse af informationsprodukter og -tjenester i hele Unionen, som er baseret på dokumenter fra den offentlige sektor, at øge dels private virksomheders, navnlig små og mellemstore virksomheders, effektive grænseoverskridende brug af dokumenter fra den offentlige sektor for at skabe informationsprodukter og -tjenester af forøget værdi, dels borgernes effektive grænseoverskridende brug af dokumenter fra den offentlige sektor med henblik på at lette den frie informations- og kommunikationsstrøm, kan ikke i tilstrækkelig grad

opfyldes af medlemsstaterne ~~og~~, ⌦ men ⌫ kan ⌦ snarere ⌫ ~~derfor~~ på grund af den foreslåede handlings fælleseuropæiske omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger, i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

🡻 2013/37/EU, betragtning 34 (tilpasset)
⇨ ny

(62) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder ⌦ retten til privatlivets fred (artikel 7), ⌫ beskyttelsen af personoplysninger (artikel 8), ~~og~~ ejendomsretten (artikel 17) ⇨ og integration af mennesker med handicap (artikel 26) ⇦. Intet i dette direktiv bør fortolkes eller gennemføres på en måde, der er uforenelig med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

⇩ ny

(63) Kommissionen bør foretage en evaluering af dette direktiv. Ifølge afsnit 22 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning af 13. april 2016[46] bør denne evaluering baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og merværdi og bør danne grundlaget for konsekvensanalyser af muligheder for yderligere tiltag.

(64) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af de tidligere direktiver.

(65) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for direktivernes gennemførelse i national ret —

🡻 2003/98/EF

VEDTAGET FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

---

[46] EUT L123 af 12.5. 2016, s. 1.

1. Dette direktiv fastlægger et minimum af regler for videreanvendelse og midler til i praksis at fremme videreanvendelse af:

a) eksisterende dokumenter, som medlemsstaternes offentlige myndigheder er i besiddelse af:

⇩ ny

b) eksisterende dokumenter, der indehaves af offentlige virksomheder, hvis aktiviteter ligger inden for områder, som er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU[47], samt af offentlige virksomheder, der handler som operatører af offentlige tjenester, jf. artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007[48], offentlige virksomheder, der fungerer som luftfartsselskaber og opfylder forpligtelser til offentlig tjeneste i henhold artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008[49], og offentlige virksomheder, der handler som EU-redere, som opfylder en forpligtelser til offentlig tjeneste i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92[50].

c) forskningsdata, jf. betingelserne i artikel 10, stk. 1 og 2.

🡻 2003/98/EF

2. Direktivet gælder ikke for:

🡻 2013/37/EU, art. 1, stk. 1, litra a), nr. i)

a) dokumenter, hvis tilvejebringelse ikke er omfattet af de pågældende offentlige myndigheders offentlige opgaver som fastsat ved lov eller andre retsforskrifter i medlemsstaten eller i mangel heraf, som fastlagt i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis i den pågældende medlemsstat, forudsat at de offentlige opgavers rækkevidde er gennemsigtig og underlagt kontrol

⇩ ny

b) dokumenter, der indehaves af offentlige virksomheder, og som er uden for anvendelsesområdet for tjenesteydelser produceret som led i leveringen af tjenesteydelser af almen interesse som fastsat ved lov eller andre retsforskrifter i medlemsstaterne

[47] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

[48] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007.
om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70.

[49] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning) (EØS-relevant tekst) (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3).

[50] Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7).

↓ 2003/98/EF

(c~~b~~) dokumenter, hvortil tredjemand besidder den intellektuelle ejendomsret

↓ 2013/37/EU, art. 1, stk. 1, litra a), nr. ii) (tilpasset)

(d~~c~~) dokumenter, som er udelukket fra aktindsigt i henhold til medlemsstaternes regler herom, bl.a. af følgende grunde:

– beskyttelse af den nationale sikkerhed (dvs. statens sikkerhed), forsvaret eller den offentlige sikkerhed

– statistisk fortrolighed

– kommerciel fortrolighed (~~f.eks.~~ ⌦ herunder ⌫ forretnings-, erhvervs- og virksomhedshemmeligheder)

↓ 2013/37/EU, art. 1, stk. 1, litra a), nr. iii)

(c~~ca~~) dokumenter, hvortil adgang er begrænset i henhold til medlemsstaternes aktindsigtsordninger, herunder tilfælde, hvor borgere eller virksomheder skal dokumentere en særlig interesse for at få aktindsigt i dokumenterne

(f~~cb~~) dele af dokumenter, der kun indeholder logoer, emblemer og insignier

(g~~cc~~) dokumenter, hvortil adgang er udelukket eller begrænset i henhold til aktindsigtordningerne, under henvisning til beskyttelse af personoplysninger, og dele af dokumenter, der i henhold til disse ordninger er adgang til, som indeholder personoplysninger, hvis videreanvendelse ifølge lovgivningen er uforenelig med lovgivningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger

↓ 2003/98/EF

(h~~d~~) dokumenter, som public service-radio- og -tv-selskaber, deres datterselskaber og andre organer eller deres underorganer er i besiddelse af i forbindelse med opfyldelse af public service-radio- og -tv-spredningsopgaver

↓ 2013/37/EU, art. 1, stk. 1, litra a), nr. v)
⇨ ny

(i~~f~~) dokumenter, som kulturinstitutioner bortset fra biblioteker, ⇨ universitetsbiblioteker, ⇦ museer og arkiver, er i besiddelse af.

↓ 2013/37/EU, art. 1, stk. 1, litra a), nr. iv) (tilpasset) ⇨ ny

dokumenter, som indehaves af uddannelsesinstitutioner og ~~forskniknggsinstitutioner~~ ⇨ på sekundærtrinnet og derunder ⇦ ~~herunder organisationer, der som opgave har overførsel af forskningsresultater, læreanstalter og universiteter undtagen universitetsbiblioteker~~ og ⇨ for så vidt angår alle andre læreanstalter, andre dokumenter end dem, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) ⇦

⇩ ny

k) andre dokumenter end de i artikel 1, stk. 1, litra c), omhandlede, som indehaves af forskningsorganisationer og forskningsfinansierende organisationer, herunder organisationer, der har overførsel af forskningsresultater som opgave.

↓ 2013/37/EU, artikel 1, stk. 1, litra b)

3. Dette direktiv er baseret på og berører ikke de eksisterende aktindsigtsordninger i medlemsstaterne.

↓ 2003/98/EF →1 2013/37/EU, artikel 1, stk. 1, litra c)

~~4. Dette direktiv opretholder og griber på ingen måde ind i beskyttelsesniveauet for fysiske personer med hensyn til behandling af personoplysninger i henhold til →1 EU-retten ← og national lovgivning, og det ændrer navnlig ikke de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i direktiv 95/46/EF.~~

4~~5~~. Forpligtelserne i dette direktiv gælder kun i det omfang, disse er forenelige med bestemmelserne i de internationale aftaler om beskyttelse af intellektuel ejendomsret, især Bernerkonventionen og TRIPS-aftalen.

⇩ ny

5. De rettigheder for en fremstiller af en database, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF, kan ikke udøves af offentlige myndigheder for at forhindre eller begrænse videreanvendelsen af dokumenter i medfør af dette direktiv.

6. Dette direktiv regulerer videreanvendelse af eksisterende dokumenter, der indehaves af offentlige myndigheder i medlemsstaterne, herunder dokumenter, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF[51].

[51] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

↓ 2003/98/EF

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1. "offentlig myndighed": staten, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller offentligretlige organer

2. "offentligretligt organ": ethvert organ

a) der er oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter og

b) der har status som juridisk person og

c) hvis drift hovedsagelig er finansieret af staten, regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer, eller hvis drift er underlagt disses kontrol, eller hvortil staten, regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i organets administrative ledelse, bestyrelse eller tilsynsorgan.

⇩ ny

3. "offentlig virksomhed": enhver virksomhed, på hvilke de offentlige myndigheder direkte eller indirekte kan have en dominerende indflydelse som følge af ejerforhold, kapitalindskud eller de regler, der gælder for virksomheden

↓ 2013/37/EU, artikel 1, stk. 2

4~~9~~. "universitet" en offentlig myndighed, som tilbyder en videregående uddannelse, der fører til akademiske grader~~.~~.

↓ 2003/98/EF

5~~3~~. "dokument":

a) ethvert indhold uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd-, billed- eller audiovisuelle optagelser)

b) enhver del af et sådant indhold

⇩ ny

6. "dynamiske data": dokumenter i elektronisk form, som er genstand for hyppige eller tidstro opdateringer

7. "forskningsdokumenter": dokumenter i digital form, dog ikke videnskabelige publikationer, som indsamlet eller produceret i løbet af videnskabelige forskningsaktiviteter og anvendes som evidens i forskningsprocessen, eller som

generelt er accepteret i forskerkredse som nødvendige til validering af forskningskonklusioner og -resultater.

8. "datasæt af stor værdi": dokumenter, hvis videreanvendelse er forbundet med betydelige samfundsøkonomiske fordele, herunder på grund af deres egnethed til at skabe værdiforøgede tjenester og applikationer, og antallet af potentielle fordelshavere af de værdiforøgede tjenester og applikationer baseret på disse datasæt

---

↓ 2003/98/EF (tilpasset)

94 "videreanvendelse": fysiske eller juridiske personers brug af offentlige myndigheders dokumenter til andre kommercielle eller ikke-kommercielle formål end det oprindelige formål i forbindelse med den offentlige opgave, som dokumenterne blev udarbejdet til,= ⌦ undtagen ⌫ uUdveksling af dokumenter mellem offentlige myndigheder alene som led i varetagelse af deres offentlige opgaver ~~betragtes ikke som videreanvendelse~~

~~5. "personoplysninger": oplysninger som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 95/46/EF.~~

↓ 2013/37/EU, artikel 1, stk. 2

106. "maskinlæsbart format": et filformat, som er struktureret på en sådan måde, at softwareapplikationer nemt kan identificere, genkende og uddrage specifikke data af interesse, herunder individuelle oplysninger og deres interne struktur

117. "åbent format": et filformat, der er uafhængigt af platform, og som gøres tilgængeligt for offentligheden uden restriktioner, der hæmmer videreanvendelse af dokumenter

128. "formel åben standard" en standard, der er blevet fastlagt i skriftlig form, og som indeholder detaljerede specifikationer for kravene til, hvordan der sikres interoperabel software

---

⇩ ny

13. "rimelig forretning af investeringerne": en procentdel af det samlede gebyr ud over det, der kræves for at dække de afholdte udgifter, og som ikke overstiger 5 procentpoint over den faste rente for Den Europæiske Centralbank

14. "tredjepart": ehver fysisk eller juridisk person bortset fra en offentlig myndighed eller en offentlig virksomhed, som er i besiddelse af dataene.

↓ 2013/37/EU, artikel 1, stk. 3
⇨ ny

Artikel 3

Generelt princip

1. Medlemsstaterne sikrer, at dokumenter, som dette direktiv finder anvendelse på i henhold til artikel 1, kan videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i kapitel III og IV, jf. dog stk. 2.

2. For dokumenter, som biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver har intellektuelle ejendomsrettigheder til ⇨ og for dokumenter i offentlige virksomheders besiddelse ⇦ ï , sikrer medlemsstaterne, når videreanvendelse af sådanne dokumenter er tilladt, at disse dokumenter videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i kapitel III og IV

↓ 2003/98/EF

KAPITEL II

ANMODNINGER OM VIDEREANVENDELSE

Artikel 4

Krav til behandlingen af anmodninger om videreanvendelse

1. Offentlige myndigheder behandler, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, anmodninger om videreanvendelse elektronisk og giver ansøgeren adgang til at anvende dokumentet, eller, hvis der kræves licens, udarbejder licenstilbuddet til ansøgeren inden for en rimelig frist, der svarer til fristerne for behandling af anmodninger om aktindsigt.

2. Såfremt der ikke er fastlagt tidsfrister eller andre regler for udlevering af dokumenter inden for et rimeligt tidsrum, behandler de offentlige myndigheder anmodningerne og udleverer de dokumenter, der skal anvendes, til ansøgeren, eller, hvis der kræves licens, udarbejder licenstilbuddet til ansøgeren senest 20 arbejdsdage efter anmodningens modtagelse. Denne frist kan forlænges med yderligere 20 arbejdsdage, når der er tale om omfattende eller komplekse anmodninger. I sådanne tilfælde underrettes ansøgeren inden 3 uger efter den første anmodning om, at behandlingen kræver længere tid.

↓ 2013/37/EU, artikel 1, stk. 4
(ny)

3. Såfremt der gives afslag på anmodningen, begrunder den offentlige myndighed dette over for ansøgeren på grundlag af de relevante bestemmelser om aktindsigt i den pågældende medlemsstat eller de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, herunder navnlig artikel 1, stk. 2~~2~~, litra a)-g~~ee~~, eller artikel 3. Såfremt der gives afslag på grundlag af artikel 1, stk. 2~~2~~, litra c)~~b)~~, indsætter den offentlige myndighed en henvisning til den fysiske eller juridiske person, som er indehaver af rettighederne, når denne kendes, eller alternativt til den licensgiver, hvorfra den offentlige myndighed har indhentet det relevante materiale. Biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver er ikke forpligtet til at indsætte en sådan henvisning.

4. Enhver afgørelse vedrørende videreanvendelse skal indeholde oplysning om klagemuligheder, såfremt ansøgeren ønsker at påklage afgørelsen. Klagemulighederne skal omfatte muligheden for prøvelse ved en uvildig prøvelsesinstans med den nødvendige ekspertise, såsom den nationale konkurrencemyndighed, den nationale myndighed for aktindsigt eller en national domstol, hvis afgørelser er bindende for den pågældende offentlige myndighed.

↓ 2003/98/EF (tilpasset)

5. ⌦ Følgende enheder er ikke være forpligtet til at overholde kravene i denne artikel: ⌫

~~Offentlige myndigheder, der er omfattet af artikel 1, stk. 2, litra d), e) og f), er ikke forpligtet til at overholde kravene i denne artikel.~~

⇩ ny

a) offentlige virksomheder

b) læreanstalter, forskningsorganisationer og forskningsfinansierende organisationer.

↓ 2003/98/EF

KAPITEL III

BETINGELSER FOR VIDEREANVENDELSE

↓ 2013/37/EU, artikel 1, stk. 5 (tilpasset)
⇨ ny

Artikel 5

Tilgængelige formater

1. ⌦ Uden at det berører kapitel V ⌫, sikrer o~~O~~ffentlige myndigheder ⇨ og offentlige virksomheder ⇦, at deres dokumenter er tilgængelige i alle allerede eksisterende formater eller i alle allerede eksisterende sprogversioner og, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i et åbent og maskinlæsbart format sammen med deres metadata. Både formatet og metadataene ⌦ skal ⌫ ~~bør så vidt~~ ⌦ om muligt ⌫ være i overensstemmelse med formelle åbne standarder.

2. Stk. 1 indebærer ikke, at offentlige myndigheder ⇨ eller offentlige virksomheder ⇦ er forpligtet til at fremstille eller tilpasse dokumenter eller til at stille uddrag til rådighed for at efterkomme stk. 1, hvis dette ville medføre et uforholdsmæssigt stort arbejde, der ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.

3. Det kan ikke under henvisning til dette direktiv kræves, at offentlige myndigheder ⇨ og offentlige virksomheder ⇦ fortsætter med at udarbejde en bestemt type dokumenter, for at de kan videreanvendes af en organisation i den private eller offentlige sektor.

⇩ ny

4. Offentlige myndigheder og offentlige virksomheder skal stille dynamiske data til rådighed til videreanvendelse umiddelbart efter indsamlingen via egnede API-grænseflader.

5. Hvis tilrådighedsstillelsen af dokumenter umiddelbart efter indsamlingen overstiger den finansielle kapacitet hos den offentlige myndighed eller den offentlige virksomhed, skal de i stk. 4 omhandlede dokumenter gøres tilgængelige inden for en tidsfrist, som ikke uforholdsmæssigt hæmmer udnyttelsen af deres økonomiske potentiale.

↓ 2013/37/EU, artikel 1, stk. 6 (tilpasset)
⇨ ny

Artikel 6

Gebyrprincipper

1. ~~Såfremt der opkræves gebyr for~~Videreanvendelse af dokumenter~~,~~ skal ~~gebyret~~ ⇨ være gratis eller ⇦ begrænses til de marginale omkostninger ved reproduktion, tilrådighedsstillelse og formidling af dokumenterne ⇨ , og – hvis relevant – anonymisering af personoplysninger og foranstaltninger til at beskytte fortrolige forretningsoplysninger ⇦ .

2. ⌦ Som en undtagelse ⌫ finder s~~S~~tk. 1 finder ikke anvendelse på følgende:

a) offentlige myndigheder, som skal generere indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver

~~b) undtagelsesvis dokumenter, for hvilke den berørte offentlige myndighed skal generere tilstrækkelige indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling. Disse forpligtelser fastsættes ved lov eller andre retsforskrifter i medlemsstaterne. Såfremt der ikke findes sådanne forskrifter, fastsættes forpligtelserne i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis i medlemsstaten~~

(b~~e~~) biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver~~.~~.

⇩ ny

c) offentlige virksomheder

↓ 2013/37/EU, artikel 1, stk. 6 (tilpasset)
⇨ ny

3. I de i stk. 2, litra a) og ~~b)~~ ⇨ c) ⇦, omhandlede tilfælde, ~~beregner de berørte offentlige myndigheder~~ ⌦ beregnes ⌫ de samlede gebyrer i henhold til objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier, der fastlægges af medlemsstaterne. ~~Myndighedernes~~ ⌦ Den ⌫ samlede indtægt fra udlevering og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter inden for den relevante regnskabsperiode må ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling⇨ , og – hvis relevant – anonymisering af personoplysninger og foranstaltninger til at beskytte fortrolige forretningsoplysninger ⇦ samt en rimelig forrentning af investeringerne. Gebyrerne beregnes i overensstemmelse med de ⌦ gældende ⌫ regnskabsprincipper~~, der gælder for de pågældende offentlige myndigheder~~.

4. Såfremt de i stk. 2, litra c)~~b)~~, omhandlede offentlige myndigheder opkræver gebyrer, må den samlede indtægt fra udlevering og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter inden for den relevante regnskabsperiode ikke overstige omkostningerne ved indsamling,

produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettighedsclearance ⇨ og – hvis relevant – anonymisering af personoplysninger og foranstaltninger til at beskytte fortrolige forretningsoplysninger ⇦ samt en rimelig forrentning af investeringerne. Gebyrerne beregnes i overensstemmelse med de regnskabsprincipper, der gælder for de pågældende offentlige myndigheder.

⇩ ny

5. Videreanvendelsen af datasæt af stor værdi, for hvilke listen fastlægges i overensstemmelse med artikel 13, og forksningsdata, jf. artikel 1, stk. 1, litra c), skal være gratis for brugerne.

🡻 2013/37/EU, artikel 1, stk. 7 (tilpasset)

Artikel 7

Gennemsigtighed

1. Er der tale om standardgebyrer, fastlægges betingelserne og størrelsen af gebyrerne for videreanvendelse af ~~offentlige myndigheders~~ dokumenter, herunder beregningsgrundlaget for gebyrerne, på forhånd og offentliggøres, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i elektronisk form.

2. Er der tale om andre gebyrer for videreanvendelse end de i stk. 1 nævnte, angives ~~angiver den pågældende myndighed på forhånd, hvilke~~ ⌦ de ⌫ faktorer, der vil blive lagt til grund for beregningen af disse gebyrer ⌦ på forhånd ⌫. På anmodning angiver den pågældende ~~myndighed~~ ⌦ indehaver af dokumenterne ⌫ også, hvordan gebyrerne er beregnet i forbindelse med den konkrete anmodning om videreanvendelse.

~~3. De forpligtelser, der er nævnt i artikel 6, stk. 2, litra b), fastlægges på forhånd. De offentliggøres, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i elektronisk form.~~

⇩ ny

3. Medlemsstaterne offentliggør en liste over de offentlige myndigheder, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra a).

🡻 2013/37/EU, artikel 1, stk. 7

4. De offentlige myndigheder sikrer, at ansøgere om videreanvendelse af dokumenter underrettes om muligheder for at påklage afgørelser eller praksis, som berører dem.

🡻 2003/98/EF

Artikel 8

Licenser

↓ 2013/37/EU, artikel 1, stk. 8 (tilpasset)

1. ~~Offentlige myndigheder~~ V~~v~~idereanvendelse ⌦ af dokumenter kan tillades ⌫ uden ~~betingelser,~~ eller ~~de kan stille~~ ⌦ med ⌫ betingelser, eventuelt gennem en licens. Disse betingelser må ikke begrænse mulighederne for videreanvendelse unødigt og må ikke benyttes til at begrænse konkurrencen.

↓ 2003/98/EF (tilpasset)

2. I medlemsstater, hvor der anvendes licenser, sikrer medlemsstaterne, at standardlicenser til videreanvendelse af den offentlige sektors dokumenter, der kan tilpasses, så de imødekommer særlige licensansøgninger, er tilgængelige i digitalt format og kan behandles elektronisk. Medlemsstaterne tilskynder ~~alle offentlige myndigheder~~ til at benytte ⌦ sådanne ⌫ standardlicenser.

↓ 2013/37/EU, artikel 1, stk. 9

Artikel 9

Praktiske ordninger

Medlemsstaterne etablerer praktiske ordninger, som gør det lettere at søge efter dokumenter, hvortil der er givet adgang til videreanvendelse, f.eks. lister over de vigtigste dokumenter med relevante metadata, der, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, er tilgængelige online og i et maskinlæsbart format, og webportaler, hvorfra der er adgang til sådanne lister over dokumenter. Medlemsstaterne fremmer, hvor det er muligt, tværsproglig søgning efter dokumenter.

⇩ ny

Artikel 10

Tilgængelighed og videreanvendelse af forskningsdata

1. Medlemsstaterne skal støtte tilgængeligheden af forskningsdata med vedtagelsen af nationale politikker og relevante foranstaltninger, som sigter mod at gøre alle offentligt finansierede forskningsdata offentligt tilgængelige ("åben adgang-politikker"). Disse åben adgang-politikker skal være rettet mod forskningsorganisationer og forskningsfinansierende organisationer.

2. Forskningsdata skal kunne videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål på de betingelser, der er fastsat i kapitel III og IV, for så vidt de finansieres af det offentlige, eller hvis adgang til sådanne data sker gennem en institutionel eller emnebaseret datasamling. I denne forbindelse skal der tages hensyn til legitime kommercielle interesser og allerede eksisterende intellektuelle ejendomsrettigheder. Denne bestemmelse berører ikke artikel 1, stk. 2, litra c).

↓ 2003/98/EF (ny)
⇨ ny

KAPITEL IV

IKKE-DISKRIMINERING OG LIGE HANDELSVILKÅR

Artikel 11~~10~~

Ikke-diskriminering

1. Betingelser for videreanvendelse af dokumenter skal være ikke-diskriminerende for sammenlignelige kategorier af videreanvendelse ⌦ , herunder for grænseoverskridende anvendelse ⌫.

2. Hvis dokumenter videreanvendes af en offentlig myndighed til dens kommercielle aktiviteter, som falder uden for myndighedens offentlige opgaver, skal der gælde de samme gebyrer og andre betingelser for udlevering af dokumenter til disse aktiviteter, som er gældende for andre brugere.

Artikel 12~~11~~

Forbud mod aftaler om eneret

1. Alle potentielle markedsoperatører skal have mulighed for at videreanvende dokumenter, også selv om en eller flere markedsoperatører allerede udnytter værdiforøgede produkter på grundlag af sådanne dokumenter. Kontrakter eller andre ordninger mellem de offentlige myndigheder ⇨ eller offentlige virksomheder ⇦ , der besidder dokumenterne, og tredjeparter må ikke tildele eneret.

2. Såfremt eneret er nødvendig for leveringen af en tjenesteydelse i offentlighedens interesse, skal begrundelsen for enerettens tildeling revurderes med jævne mellemrum og under alle omstændigheder hvert tredje år. De aftaler om eneret, der indgås efter dette direktivs ikrafttræden ⇨ , skal offentliggøres mindst to måneder før deres ikrafttræden.. De endelige vilkår i sådanne aftaler ⇦ skal være gennemskuelige og ⌦ være offentligt tilgængelige ⌫ ~~offentligt tilgængelige~~.

↓ 2013/37/EU, artikel 1, stk. 10, litra a)

Dette stykke finder ikke anvendelse på digitalisering af kulturelle ressourcer.

↓ 2013/37/EU, artikel 1, stk. 10, litra b)

3~~2a~~. Uanset stk. 1, må eneretsperioden, såfremt en eneret vedrører digitalisering af kulturelle ressourcer, som hovedregel ikke overstige ti år. I tilfælde, hvor den pågældende periode overstiger ti år, skal den varighed revurderes i løbet af det 11. år og herefter hvert syvende år.

De i første afsnit omhandlede aftaler om eneret skal være gennemskuelige og offentligt tilgængelige.

I tilfælde af en eneret som omhandlet i første afsnit, skal den berørte offentlige myndighed, som led i disse aftaler, gratis modtage en kopi af de digitaliserede kulturelle ressourcer. Denne kopi stilles til rådighed med henblik på videreanvendelse ved udgangen af eneretsperioden.

⇩ ny

4. Retlige eller praktiske aftaler, som uden udtrykkeligt at give en eneret sigter mod eller med rimelighed kan forventes at ville medføre en begrænset adgang til videreanvendelse af dokumenter for andre tredjeparter, som deltager i aftalen, skal gøres offentligt tilgængelige mindst to måneder før deres ikrafttræden. De endelige vilkår i sådanne aftaler skal være gennemskuelige og offentligt tilgængelige.

🡻 2013/37/EU, artikel 1, stk. 10, litra c) (tilpasset)

~~3. Aftaler om eneret, der eksisterer den 1. juli 2005, og som ikke opfylder betingelserne for undtagelsen i stk. 2, skal ophøre ved kontraktens udløb eller under alle omstændigheder senest den 31. december 2008.~~

🡻 2013/37/EU, artikel 1, stk. 10, litra d) (tilpasset)

5~~4~~. ~~Med forbehold af stk. 3 skal~~Aa~~a~~ftaler om eneret, der eksisterer den 17. juli 2013, og som ikke opfylder betingelserne for undtagelserne i stk. 2 og 3~~2a~~, skal ophøre ved kontraktens udløb eller under alle omstændigheder senest den 18. juli 2043.

⇩ ny

KAPITEL V

DATASÆT AF STOR VÆRDI

Artikel 13

Liste over datasæt af stor værdi

1. Med sigte på at nå direktivets målsætninger vedtager Kommissionen en liste over datasæt af stor værdi blandt de dokumenter, som direktivet finder anvendelse på, sammen med betingelserne for deres offentliggørelse og videreanvendelse.

2. Datasættene skal stilles gratis til rådighed, være maskinlæsbare og tilgængelige via API-grænseflader. Betingelserne for videreanvendelse skal være forenelige med åbne standardlicenser.

3. Som en undtagelse gælder den gratis tilrådighedsstillelse, der er omhandlet i stk. 2, ikke for offentlige virksomheders datasæt af stor værdi, hvis den konsekvensanalyse, der er omhandlet

i artikel 13, stk. 7, viser, at gratis tilrådighedsstillelse vil medføre en væsentlig forvridning af konkurrencevilkårene på de respektive markeder.

4. Ud over de betingelser, der er fastsat i stk. 2, kan Kommissionen fastlægge andre gældende vilkår, herunder navnlig:

a. eventuelle betingelser for videreanvendelse

b. formater af data og metadata og tekniske betingelser for deres offentliggørelse og formidling.

5. Udvælgelsen af datasæt til den i stk. 1 omhandlede liste skal være baseret på en vurdering af deres potentiale til at skabe samfundsøkonomiske fordele, antallet af brugere og de indtægter, som de eventuelt kan generere, samt deres potentiale til at blive kombineret med andre datasæt.

6. De i denne artikel omhandlede foranstaltninger vedtages af Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF og i henhold til betingelserne i artikel 14.

7. Kommissionen foretager en konsekvensanalyse, herunder en cost-benefit-analyse, forud for vedtagelsen af den delegerede retsakt og sikrer, at retsakten supplerer de eksisterende sektorspecifikke retsakter med hensyn til videreanvendelse af dokumenter, der hører under nærværende direktivs anvendelsesområde. Hvis der er tale om datasæt af stor værdi, som indehaves af offentlige virksomheder, skal konsekvensanalysen tage særligt hensyn til offentlige virksomheders rolle i et konkurrencepræget økonomisk miljø.

↓ 2003/98/EF

KAPITEL VI~~V~~

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

⇩ ny

Artikel 14

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. De beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 13, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra [datoen for dette direktivs ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 13 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

↓ 2003/98/EF (tilpasset)

Artikel 15~~12~~

~~Gennemførelse~~ ⌦ Gennemførelse i national ret ⌫

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme ~~dette direktiv~~ ⌦ artikel […] ⌫ inden den ~~1. juli 2005~~ ⌦ […] ⌫. ⌦ De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser ⌫.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. ⌦ De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. ⌫ Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og ⌦ træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning ⌫.

⌦ 2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. ⌫

↓ 2013/37/EU, artikel 1, stk. 11 (tilpasset)
⇨ ny

Artikel 16~~13~~

~~Revision~~ ⌦ Evaluering ⌫

1. ⇨ Tidligst fire år efter datoen for dette direktivs gennemførelse i national ret ⇦ foretager Kommissionen ⌦ en evaluering af dette direktiv ⌫~~tager anvendelsen af dette direktiv op til revision senest den 18. juli 2018~~ og forelægger Europa-Parlamentet, ~~og~~ Rådet og ⇨ og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. ⇦ ~~resultatet af denne revision~~

~~sammen med eventuelle forslag til ændring af dette direktiv~~ ⌦ en rapport med de vigtigste konklusioner ⌫. ⇨ Evalueringen foretages i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering[52]. Medlemsstaterne giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde denne rapport ⇦ .

~~2. Medlemsstaterne forelægger hvert tredje år Kommissionen en rapport om tilgængeligheden af den offentlige sektors informationer til videreanvendelse og betingelserne, hvorunder de stilles til rådighed, og praksis med hensyn til klager. Medlemsstaterne foretager på grundlag af denne rapport, som offentliggøres, en gennemgang af gennemførelsen af artikel 6, navnlig hvad angår opkrævning af gebyrer ud over de marginale omkostninger.~~

2~~3~~. ~~Den i stk. 1 omhandlede revision~~ Evalueringen skal især dreje sig om dette direktivs anvendelsesområde og virkning, herunder omfanget af stigningen i videreanvendelsen af den offentlige sektors dokumenter⌦ , som er omfattet af dette direktiv ⌫, konsekvenserne af anvendelsen af gebyrprincippet og videreanvendelsen af officielle tekster af lovgivningsmæssig og administrativ art, ⇨ videreanvendelsen af dokumenter, der indehaves af andre enheder end offentlige myndigheder, ⇦ samspillet mellem databeskyttelsesreglerne og mulighederne for videreanvendelse samt yderligere muligheder for at gøre det indre marked mere velfungerende og fremme udviklingen i den europæiske ~~indholdsindustri~~ ⇨ dataøkonomi ⇦ .

⇩ ny

Artikel 17

Ophævede retsakter

Direktiv 2003/98/EF, som ændret ved det direktiv, der er nævnt i bilag I, del A, ophæves med virkning fra den [dagen efter datoen i artikel 15, stk. 1], uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de frister for gennemførelse i national ret og datoen for anvendelse af direktiverne, der er anført i bilag I, del B.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

⇩ 2003/98/EF (tilpasset)

Artikel 18~~14~~

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på ⌦ tyvendedagen ⌫ efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 19~~15~~

Adressater

---

[52] SWD(2017) 350.

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

For Europa-Parlamentet	*For Rådet*
Formand	*Formand*